

Luna Culturii Româneşti

Suntem în Luna Culturii Românești. Aș numi-o Luna Eminescu; Luna Coandă,… Luna Enescu, Luna Brâncuși, Luna Aslan, Luna Ștefan cel Mare, Luna Decebal, Luna Petrache Poenaru, Luna tuturor românilor, Luna tuturor scrierilor și descoperirilor românești… Luna… Culturii Românești!

Cui să mai vorbești despre cultura română?! Unii, puțini, dar adevărați oameni de cultură, vor spune: știam, e bine că știi și tu! Alții vor spune: nu mă interesează; am alte curiozități. E bine și așa! Dar ce te faci cu cei care nu există în planul vast al oricărei preocupări? Ce te faci cu ignoranții, cu pseudocultii?

De multe ori, e bine să-i lași în plata Domnului. Dar, nesancționați, devin agresivi, periculoși, distructivi. Atunci, care este, totuși, soluția? Consider că insistența, modelul prezentat, pasul următor spre a-i aduce spre adevărul cultural, spre adevărata cultură, reprezintă pentru ins, pentru colectivitate, calea cea mai bună. „Hai, lasă-ne!" Vor spune unii. Dar… cu „lasă-ne!" nu vom fi la înălțimea trecutului și vom fi victime, la nivel național chiar, ale unor alți detractori care, în mod intenționat, ne denigrează și vor să șteargă din contemporaneitate o istorie culturală perenă a unui popor demn, talentat, muncitor, răbdător și… sunt nesfârșite epitetele.

Circulă pe Facebook (mai nou…) un material în care un oarecare, după ce afla că are ca partener de discuție pe un român, îl jignește grosolan în numele originii sale românești. Dar… a dat de un adevărat român care aduce argumente culturale de necontestat care fac din ignorantul neromân o victimă a propriilor afirmații.

Să reafirm acum și aici toate numele românilor din toate domeniile culturii, științei, politicii, sportului, inventicii și din alte domenii, practic nesfârșite, ar însemna să… auzim încă o dată: „Știam, e bine că știi și tu!". Aș dori să știm toți: români și neromâni dar Oameni cultivați de oriunde.

Prof. **Elena Drăghici**

DRUM

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CASA MUNICIPALĂ DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

Fondat 1935. Seria nouă. ISSN 1454 - 198X ANUL 25, NR. 653, IANUARIE 2022

Editorial

Bine ai venit, 2022 !

Iată-ne și în prima lună a Noului An!

Am lăsat în urmă sărbători scumpe sufletului nostru, Crăciunul, Revelionul, pe care altădată le petreceam cu mare fast, alături de familia lărgită și de prieteni, și am pășit încrezători înainte, cu speranța că, în rotirea necontenită a Universului, se vor întoarce vremurile bune, iar anul în care am intrat va fi mult mai senin, mai generos și plin de sănătate pentru pământeni.

La fiecare început de an, ca la oricare început, indiferent de domeniu, simțim o energie asemănătoare cu actul original al Creației, prezent în toate mitologiile umanității. Biblia noastră Creștină spune: „La început, a făcut Dumnezeu cerul și pământul... Și a zis Dumnezeu: *Să fie lumină!* Și a fost lumină...". Această stare de echilibru, dominată de lumina interioară, ne face să fim mai buni, mai îngăduitori, mai iertători, și să privim cu încredere la ziua de mâine.

Toate „urăturile", pe care le facem sau le primim de Anul Nou, aceste incantații exprimate public, spre a da forță și curaj, și care vizează bucuria, fericirea, viața, fertilitatea, reînvierea naturii în ciclul cosmic al anului, ne sporesc încrederea în noi și în cei de lângă noi, simțindu-ne părtași într-un elan tacit de solidaritate. Reciprocitatea urărilor mă duce cu gândul la o spusă populară, plină de înțelepciune și adevăr: „Dacă aprinzi pentru cineva un felinar, acesta va lumina și pentru tine...". Cu alte cuvinte, o urare pe care o faci cuiva, o faci, în primul rând, pentru sufletul tău. Dorindu-i altuia binele, ți-l dorești de fapt ție.

Haideți să mergem alături, în Noul An, cu încrederea și convingerea că puterea dumnezeiască este mare, iar bunul Dumnezeu nu ne va pierde!

Nu stă în puterea noastră să schimbăm în bine lumea, dar nici nu trebuie să disperăm atunci când lucrurile nu merg precum le-am fi dorit!

Ceea ce este acum a fost și va mai fi! Să ne amintim, în acest context, cugetările lui Mihai Eminescu (pe care îl aniversăm la mijlocul lui ianuarie) din nemuritoarea sa *Glossă*: „ Că aceloraşi mijloace/ Se supun câte există,/ Şi de mii de ani încoace,/ Lumea-i veselă şi tristă;/ Alte măşti, aceeaşi piesă,/ Alte guri, aceeaşi gamă,/ Amăgit atât de-adesea,/ Nu spera şi nu ai teamă...!".

Dragi roșioreni și cititori ai ziarului nostru, oriunde vă aflați, doresc ca schimbarea anului să schimbe viața noastră în bine, să ne-o împodobească cu lucruri frumoase, să avem parte de sănătate, iubire, bunătate, putere, speranță, înțelegere...!

LA MULȚI ȘI RODNICI ANI TUTUROR!

Domnița Neaga

DRUM bun, *DRUM* !

În condițiile celui de-al doilea an de pandemie (Covid-19), în condițiile impuse de legislația privind protecția împotriva răspândirii virusului Sars-Cov2, scriitori și gazetari ai municipiului Roșiori de Vede din județul Teleorman și-au dat întâlnire în sediul generos al Casei de Cultură din municipiu, sediu impunător în care își are redacția și ziarul ***DRUM***.

Vineri, 17 decembrie 2021, am participat, începând cu ora 11.00, la evenimentul cultural ***24 de ani de DRUM***, manifestare prin care scriitori, poeți, publiciști au sărbătorit (aproape) un sfert de veac de ***DRUM*** împreună pentru cultura și jurnalismul roșiorean, pentru cetățenii acestei urbe.

Au susținut comunicări profesoara și poeta Domnița Neaga — ***DRUM la aproape un sfert de secol***, reamintind publicului despre ziua de 19 decembrie 1997 când a (re)apărut ziarul ***DRUM***, ***ziar săptămânal independent***, al cărui redactor-șef era poetul Paul Amet, președintele asociației culturale ***DRUM***; Gabriel Argeșeanu — ***Parfum de epocă. Ziarul DRUM – note din perioada interbelică***, perioada anilor 1935-1940, când în micul oraș din sudul patriei lua naștere revista ***DRUM*** în care se regăseau nume importante precum Nicolae Stănescu-Udrea, Florian Crețeanu, Petre Frânculescu, Alexandru Popescu-Tair, George Constant, Ion Pena, Constantin Salcia.

Ziarul ***DRUM***, fiind principala sursă de informare a roșiorenilor, ține la curent cetățenii cu informații de interes general din urbe și împrejurimi, din domeniul economic, politic, sportiv și cultural, ceea ce face ca tirajul acestuia să fie mai tot timpul în măsură a satisface cerințele cititorilor săi tradiționali cât și atragerea altora; este tribuna de la înălțimea căreia se fac auzite doleanțele cetățenilor din Roșiori de Vede, realizările administrației locale pentru aceștia; este locul unde publică oamenii de cultură din Roșiori de Vede, de pe întreg cuprinsul spațiului Teleormănean, dar și de dincolo de granițele acestuia, chiar din afara granițelor țării.

La manifestarea ***24 de ani de DRUM***, eveniment desfășurat într-un cadru festiv, încărcat de magia Sărbătorilor de iarnă, învăluit în minunatele colinde românești, s-au acordat Premii și Diplome redactorilor și colaboratorilor ***Ziarului DRUM***. Acestea au fost înmânate de către Primarul Municipiului Roșiori de Vede, domnul Ec. Cârciumaru Gheorghe Valerică, în

numele domniei sale și al Consiliului Local Municipal, sub a cărui susținere financiară și sprijin uman se găsește publicația ***DRUM***, exprimând admirația întregii administrații municipale și asigurându-i pe scriitori și gazetari de total și necondiționat sprijin, urând ***DRUM*** lung ziarului ***DRUM***, sănătate și depline succese pe viitor întregii echipe redacționale.

Evenimentul a continuat cu lansarea volumului ***Călătorind la DRUM***, autori prof. Ion Scarlat și Liliana Scarlat, lansare la care au luat cuvântul prof. Cristian Gabriel Moraru — despre importanța acestei cărți, mai ales prin capitolul amplu de forță ***Colaboratori interbelici ai ziarului DRUM*** (***DRUM - file de istorie***) — readucând în memoria contemporană nume mari precum **Nicolae Stănescu Udrea**, **Florian Crețeanu**, **Petre Frânculescu**, **Alexandru Popescu-Tair**, **Constantin Salcia**, **Ion Pena**, **George Constant**, **Stelian Păun**, cât și pe ale altor colaboratori ai **DRUM**-ului, dar și **Corespondența la ziarul DRUM**; expunerea autorului, profesorul de matematici Ion Scarlat, s-a axat pe capitolele: ***Ce nu găsim în manualele școlare de istorie***, ***Mihai Eminescu și Constantin Noica și legătura lor cu științele exacte*** și ***Personalități teleormănene***.

La eveniment au fost invitați scriitori și gazetari, printre care și Ioan Romeo Roșiianu, roșiorean trăitor la Baia Mare, redactor-șef, editor la ECreator. ***24 de ani de DRUM*** pe care l-au străbătut din 1997 și până acum Paul Amet, Liviu Nanu, Jean Dina Covaci — directori și redactori-șefi, Liviu Comșia, responsabila de ***DRUM***, Monica Tuinete, referent creație artistică la DCECS Roșiori de Vede.

Manifestarea ***24 de ani de DRUM*** a avut loc cu sprijinul Consiliului Local al Municipiului Roșiori de Vede, al Primăriei Municipiului Roșiori de Vede, al Direcției pentru Cultură, Educație, Creație și Sport, a Casei de Cultură Roșiori de Vede și cu onoranta prezență a **PUBLICULUI** iubitor de cultură care, la final, a primit cărți cu autografe și dedicații.

Mulțumesc prietenului scriitor Cristian Gabriel Moraru pentru invitația de a participa la un așa Eveniment cultural, mulțumesc doamnei Monica Tuinete pentru amabilitatea cu care am fost primit în mijlocul scriitorilor teleormăneni aflați la locul faptei culturale de unde am plecat cu un vraf de cărți! ***DRUM*** bun, ***DRUM***!

Virgil ANDRONESCU,
scriitor, redactor la revista manifest „Litera 13" din Brăila și la ziarul on-line „InfoEst" din Brăila, redactor-șef al blogului „Ora Brăilei"

EUROPA DE ACASĂ

EUROPE DIRECT Teleorman

EUROPE DIRECT Teleorman - legătura TA cu Europa!

• „Mecanismul de redresare și reziliență. Sprijin pentru tranziția digitală"

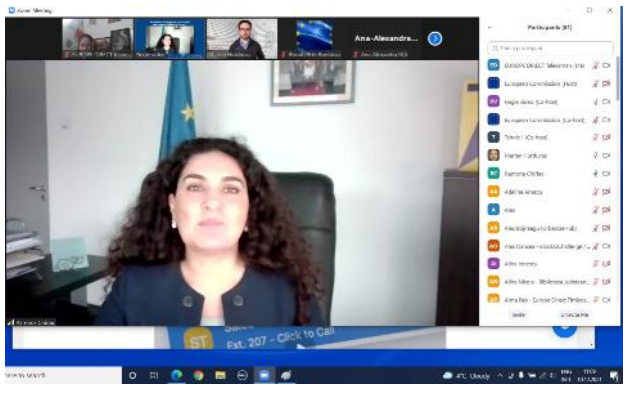

Procesul de tranziție digitală reprezintă o provocare pentru noi toți. Ca urmare, în data de 10 decembrie 2021, Echipa EUROPE DIRECT Teleorman, dar și reprezentanți ai societății civile și ai mediului de afaceri din domeniul digital din Județul Teleorman și din Regiunea Sud-Muntenia au participat alături de celelalte 23 de centre EUROPE DIRECT România la dezbaterea ***„Mecanismul de redresare și reziliență. Sprijin pentru tranziția digitală"***, eveniment online organizat de **Reprezentanța Comisiei Europene în România** și de **Biroul Parlamentului European în România.** Cuvântul de deschidere a aparținut doamnei **Ramona Chiriac**, șefa RCE în România. Despre *"Tranziția digitală: element cheie al Mecanismului de redresare și reziliență"* au vorbit europarlamentarii **Siegfried Mureșan** și **Victor Negrescu**, iar despre *"Tranziția digitală a României: 21% din Planul național de redresare și reziliență"* a vorbit **Bianca Muntean**, coordonator Transilvania Digital Innovation Hub.

A fost o dezbatere reală despre digitalizare ca motor de creștere pentru economiile statelor membre UE, despre oportunități, investiții și reforme în sectorul digital, despre digitalizarea administrației publice, a IMM-urilor și a întreprinderilor mari, despre investițiile masive în digitalizarea educației și sănătății, despre noi locuri de muncă și creștere economică pe întreg continentul european.

Depinde de fiecare dintre noi de a transforma această tranziție digitală într-un proces încununat de succes! Implică-te și TU!

Text și foto:
Marinela Ruşanu
Aurelia Bărbuţ

Continuare în pagina 8

22 DECEMBRIE, ZIUA EROILOR MARTIRI DECEDAȚI ÎN REVOLUȚIA ROMÂNĂ DIN DECEMBRIE 1989

Eroii roșioreni care și-au jertfit viața la Revoluția din 22 decembrie au fost și în acest an comemorați de familiile lor, dar și de autoritățile locale.

Ceremonia s-a desfășurat și în acest an în fața statuii *Eroilor martiri* din Parcul Central „Av. Nicolae Popescu-Vedea”, într-un cadru mai restrâns, față de anii anteriori, din cauza condițiilor restrictive impuse de pandemie.

„Fiecare 22 Decembrie ne poruncește, peste ani, să ne aducem aminte de eroii anului '89. Eroii noștri, tinerii noștri eroi… ne privesc acum de acolo de unde nu mai ajunge Crăciunul. Au plecat prea devreme, dar vor rămâne, în veci, iubiții noștri îngeri căzuți. Copii de părinți și părinți de copii, frați, surori și prieteni dragi…, spre ei trebuie să se îndrepte, astăzi și mereu, sufletul nostru, spre ei și spre libertatea pe care au cucerit-o cu demnitatea gestului lor sublim. Amintirea lor ar trebui să ne răsară în fiece dimineață și să ne apună în fiece seară. Să ne odihnim gândul la ei… nu mai sunt printre noi, dar să le înălțăm colind de recunoștință, căci fără ei nu am mai fi astăzi aici, fără ei nu am mai fi ce suntem astăzi”, a declarat, în deschiderea evenimentului, directorul DCECS, dl Silviu Arsu.

La manifestarea organizată și în acest an de Primăria și Consiliul Local al Municipiului Roșiori de Vede, alături de Direcția pentru Cultură, Educație, Creație și Sport, au fost prezente rudele eroilor care și-au jertfit viața pe 22 decembrie 1989, dar și reprezentantul Parlamentului României în teritoriu, Florin Piper, primarul municipiului Roșiori de Vede, dl Cîrciumaru Gheorghe Valerică, reprezentanți ai instituțiilor publice, ai partidelor politice, ai unităților de învățământ roșiorene, CAR Pensionari Roșiori de Vede, Protoieria prin protopopul Mircea Ionescu, ce a săvârșit alături de colegii săi preoți o frumoasă și emoționantă slujbă.

Onoare și glorie memoriei eroilor martiri ai Revoluției din Decembrie 1989!!

Monica Tuinete
foto: **Aurelia Bărbuț**

Trăire creștină

Rugăciunea — șansa dăruită neîncetat de a vorbi cu Dumnezeu

Anul 2022 a fost declarat, de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, anul omagial al rugăciunii în viața Bisericii și a creștinului și anul comemorativ al sfinților isihaști Simeon Noul Teolog, Grigore Palama și Paisie de la Neamț. Astfel, manifestările religios-culturale vor avea în vedere, cu prioritate și aceste teme stabilite prin consens sinodal. Nu e vorba aici de a ni se aminti despre ceea ce înseamnă rugăciunea sau alte aspecte legate de aceasta, ci de faptul de a reflecta la cum trăim fiecare dintre noi, la nivel individual, rugăciunea și da a înțelege împreună valoarea totală a rugăciunii în viața noastră, ca persoane unice și irepetabile, dar ca și comunitate de persoane, care încercăm să recuperăm, prin împreună rugăciunea publică, dorul de a fi alături de Dumnezeu.

Ce este rugăciunea? Cum definim noi, la modul personal, rugăciunea? Ce înseamnă a sta la rugăciune? Sunt întrebări care trimit către un răspuns atât de personal încât ar fi trebuit să termin articolul aici... Pentru că fiecare trăiește personal, unic și irepetabil relația cu Dumnezeu și modul în care i se adresează lui Dumnezeu. Nu ne putem ruga doi oameni la fel pentru că nu avem aceleași idealuri duhovnicești, fix în același timp.

De aceea, nu este bine să încercăm a căuta rețete gata făcute pentru a ne ruga. Pur și simplu, cred că trebuie să plec de la dorința sinceră de a-i spune lui Dumnezeu ceva din ceea ce sunt, din ceea ce trăiesc și din ceea ce îmi doresc să se întâmple în viața mea. Nu pot veni în fața lui Dumnezeu să Îi spun că, pentru cele câteva minute petrecute cu gândul la El sau nu, având pe buze câteva cuvinte corect plăsmuite, pentru cele câteva momente, trebuie să îmi pună la dispoziție tot ceea ce poate fi admirabil în viața unui om. Nicicum! Însuși faptul că stau de vorbă cu Dumnezeu este primul bine al rugăciunii. Faptul că îi spun lui Dumnezeu Tu este câștigul total al rugăciunii. De aici vin toate celelalte.

Părintele Teofil Părăian spunea să „te rogi lui Dumnezeu cum poți ca să te rogi cum trebuie.”. Nu cred că trebuie să avem studii academice pentru a constata că unii oamenii astăzi nu mai știu să se roage și nici nu caută să vindece această neputință. Parcă au dispărut mamele și bunicele rugătoare, tații și bunicii cu nădejde în ajutorul lui Dumnezeu se rușinează în fața unei lumi care vrea orice mai puțin pacea cu/ în ea însăși. Avem deodată idoli ai micului ecran, vedete cu iz de lideri, jurnaliști atoatecunoscători. Inflația de false valori aduce cu sine un comportament duplicitar care ia forma unei prefăcătorii chiar și la rugăciune. Vrednicul de amintire, Patriarhul Justinian spunea, ca un memento perpetuum: „Rugați-vă pentru cei ce nu știu, nu vor sau nu pot!”.

Barometrul unei persoane care se roagă este modul în care stă în Biserică, ca loc exclusiv al rugăciunii. Un om plictisit, grăbit la slujbă, frustrat de locul în care stă, este un om care limitează existența doar la propria persoană sau câțiva cunoscuți care, vremelnic, împărtășesc aceeași stare. Nu există om care să nu se roage! În mod clar și indubitabil. Există doar momente, mai multe sau mai puține, în viața noastră pe care le consumăm altcumva decât rugându-ne. De ce? Nu pot răspunde decât în dreptul propriei persoane. Știu doar că rugăciunea este o întâlnire și o relație; este vorba de o relație tainică, una care nu poate fi impusă nici de noi, nici de Dumnezeu. Dacă L-am putea aduce în mod automat la o întâlnire cu noi, atunci n-ar mai fi nici relație, nici întâlnire. Acesta este un lucru pe care, prin imaginație, îl putem face cu o plăsmuire sau cu diverși idoli pe care îi așezăm înaintea noastră în locul lui Dumnezeu; însă cu Dumnezeul cel Viu nu putem face astfel, precum nu o putem face cu nici o persoană vie.

Ne plângem că Dumnezeu nu ni Se face prezent în cele câteva minute pe care I le rezervăm, dar cum rămâne oare cu cele 23 de ceasuri și jumătate în timpul cărora poate că Dumnezeu bate la ușa noastră, iar noi răspundem cu „sunt ocupat, îmi pare rău”, sau când nu răspundem defel pentru că nici măcar nu mai auzim bătaia în ușa inimii noastre, a minții noastre, a conștiinței noastre, a vieții noastre?

Așadar, suntem într-o situație în care nu avem nici un drept să ne plângem de absența lui Dumnezeu, pentru că noi suntem absenți într-o măsură mai mare decât este El vreodată.

Preot **Eugen Cătălin Păunescu**

Citatul lunii

„Mulți oameni nu se știu pe sine, omul este pentru sine cea mai mare necunoscută... vedem mult mai departe decât putem merge... setea de absolut ne aruncă dincolo de zonele obișnuite, ea ne păstrează prospețimea, ne aduce puterea ascensională, dar tot ea ne aduce și drama”

„Mic tratat de înțelepciune și virtute” - Ernest Bernea

Rubrică îngrijită de **Adriana Miu**

LA LUMINA ZILEI

Dimineața

În noaptea de miercuri spre joi, 29/30 decembrie 2021, a nins prima oară în iarna aceasta, o nea apoasă, venită dinspre apus, ce s-a depus pe o grosime de 14-15 cm. Norocul nostru a fost venirea unei mase de aer cald odată cu lumina zilei de joi, ce a determinat topirea stratului alb în întregime, după 3 zile.

La prânz

Prima stație de alimentare cu energie electrică a automobilelor electrice a fost instalată în ultimul trimestru al anului trecut, lângă supermarketului Lidl, pe strada Carpați, pentru clienții Retail Park-ului din Roșiori de Vede.

În amurg

În toamna lui 2021, nu am mai văzut cârdurile de păsări migratoare și nici nu am mai auzit sunetele lor de orientare nopțile, în văzduh.

Să fi fost vreo rea prevestire?

S-a întâmplat ca în ziua de marți, 4 ianuarie 2022, când temperatura aerului a fost de 11°C, să văd un stol în forma literei V, de păsări călătoare mari, zburând de la E spre V, la mare înălțime, totuși.

Gh. Tutcălău

DRUM
PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CASA MUNICIPALĂ DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

Responsabil de număr: Monica Tuinete
Tehnoredactare: Vladimir Mutu
Colectivul de redacție:
Domnița Neaga, Cristian Gabriel Moraru, Iulian Bitoleanu, Ion Scarlat, Ioan Romeo Roșiianu, Petre Bozdoc, Gheorghe Tutcălău, Gheorghe Vlad, Victor Osăceanu, Eugen Cătălin Păunescu, Virgil Andronescu, Daniela Achim Harabagiu, Eugenia Staicu, Gabriel Argeșeanu, Aurelia Bărbuț, Marinela Rușanu, Veronica Cojocaru, Monica Tuinete
Culegere texte: Monica Tuinete
Distribuire presă: Elvira Stângă

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: Casa de Cultură, str. Dunării nr. 54 - 56, Roșiori de Vede. Telefon: 0247 460619. E-mail: ziaruldrum_rosiori@yahoo.com

Răspunderea pentru conținutul materialelor publicate revine autorilor.

Tiparul executat la S.C. TIPOALEX S.A. Alexandria str. Ion Creangă nr. 53, Tel./fax : 0247 / 31 18 84

„Școala băimăreană de poezie" s-a născut în ... Roșiori de Vede

Când zici Baia Mare, nemijlocit spui Maramureș!

Când zici Baia Mare, nemijlocit spui „Școala băimăreană de pictură"!

Ei bine, ca unul ce s-a stabilit aici definitiv în anul 1997 — deși am flirtat cu locul încă de prin 1992-1993, când am și lucrat la cotidianul „Clipa" făcut de Radu G. Țeposu — în deplină cunoștință de cauză, vă spun că, adeseori, oamenii simpli și autoritățile își coafează memoria cotidiană numai vorbind despre acești merituoși înaintași.

Pentru mine, demersul lor de haită a fost, este și va fi unul sărac cu duhul și chiar jignitor.

Baia Mare ARE, A AVUT și VA AVEA în continuare și altfel de artiști!

Cea mai bună dovadă a faptului că doar se împăunează cu vorbe goale este că Muzeul Județean de Artă „Centrul Artistic Baia Mare" NU DEȚINE DECÂT puțin peste 250 de lucrări semnate de 90 de artiști plastici care-au activat în celebra școală, din anul 1896 și până-n prezent!

Puțin, extraordinar de puțin!

Atunci, dacă asta e și așa arată crunta realitate, de ce atâta gargară publică?

E, de altfel, o caracteristică românească de sfidare, exemplul național al lui Brâncuși fiind de departe cel mai elocvent pentru un neam incapabil să-și respecte și să-și cinstească artiștii contemporani. Și nu mă refer aici la celebra cinzeacă, din la fel de celebra pălincă a locului!

N-au făcut-o oamenii noștri nici cu marele Liviu Borlan, însă — tot pentru a-și coafa memoria — s-au grăbit să-i dea numele lui „Școlii Populare de Artă", imediat după decesul acestuia. Eu l-am cunoscut bine pe maestru și i-am mai întrebat pe mai marii zilei de ce nu l-au ajutat atunci, când trăia, când încă putea crea? Și tăcerea e un răspuns, fraților!

Așadar, pe un astfel de fond și de dezinteres cras, de prefăcută implicare în problemele, nevoile și aspirațiile tuturor CELORLALTE categorii de artiști și creatori din Baia Mare — cu care această comunitate se va putea mândri nemijlocit cândva, cum o face acum cu vechii pictori băimăreni — mi-am propus să militez pentru recunoașterea creatorilor în timpul vieții lor, pentru sprijinirea acestora.

Așa se face că am obținut acordarea titlurilor de Cetățeni de Onoare ai Municipiului Baia Mare pentru celebrii cântăreți Ion și Ștefan Petreuș și de Cetățeni de Onoare ai Municipiului Sighetu Marmației pentru poeții Vasile Muste și Vasile Gogea.

Așa se face că, în urma unor parteneriate directe sau a depunerii unor proiecte pentru felurite forme de finanțare nerambursabilă, am realizat mai multe monografii ale localităților din Maramureș, numere speciale din revista ECREATOR — a doua revistă pe care-am înființat-o în Baia Mare, după „Millenium", în anul 2000 — fiind alocate exclusiv creațiilor scriitorilor locali, mai toate din acestea fiind ilustrate cu grafică sau picturi ale artiștilor contemporani locali.

Consecvent acestor principii, am pledat — și am să fac asta cât voi trăi! — pentru recunoașterea tagmei scriitoricești la justa ei valoare, în timpul vieții, nu post mortem!

Am făcut asta în peste două decenii de televiziune, în trei decenii de presă și în toate numerele revistei ECREATOR, deja ajunsă la cel de-al șaptelea an de existență.

Am făcut asta în cele peste 50 de manifestări și festivaluri literare pe care le-am organizat în Baia Mare, Maramureș, București, Cluj-Napoca, Sibiu, Râmnicu Vîlcea, Călimănești, Horezu, Roșiori de Vede, Alexandria, Drobeta Turnu Severin etc., astfel punând și în acest mod orașul Baia Mare pe harta culturală a României, iar cei aproape 1000 de invitați academicieni, cadre universitare, poeți, prozatori, dramaturgi sau critici de calibru trăiesc și pot depune oricând mărturie.

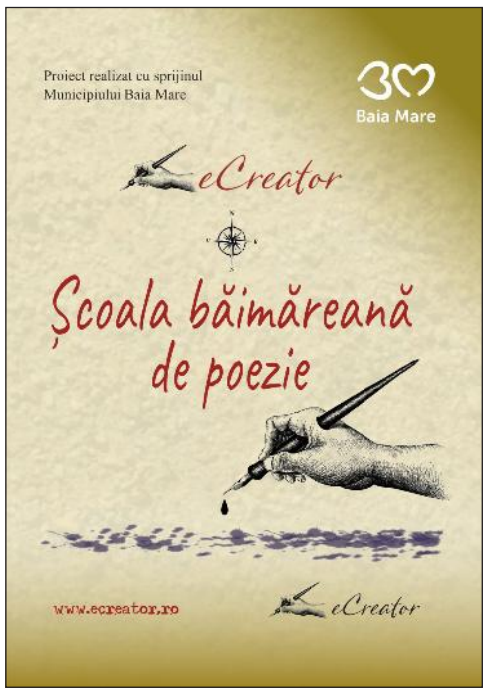

Așa se face că am depus la Municipiul Baia Mare proiectul cultural „Școala băimăreană de poezie", proiect validat până la urmă. Nici măcar suma derizorie care a fost acordată nu m-a dezamăgit! Văzând partea plină a paharului, am ascuns între coperți piatra unghiulară a unui proiect de suflet nutrind speranța ca, prin etalarea creațiilor celor care fac și ei cumva ca orașul să respire, să existe o din ce în ce mai mare aplecare și îngrijire a făcătorilor de frumos din partea autorităților. Pentru că se poate!

Prin urmare, acum s-a născut acest număr special de revistă, unul care, în opinia mea, acoperă fericit cele trei mari categorii de poeți locali: sunt poeți care s-au născut în Baia Mare și care continuă să viețuiască aici, sunt poeți care s-au născut aici și care acum trăiesc în alte părți ale țării sau ale lumii, alături de poeți născuți în alte părți ale țării, dar care viețuiesc aici și care amprentează puternic pulsația culturală a urbei. Din ultima categorie fac și eu parte!

Sigur că gura lumii n-o va umple nimeni, cu siguranță se vor găsi contestatari și cârcotași!

Ca să îi iau în calcul, îi rog să termine cu sporovăitul pe marginea șanțului sau prin bodegile în care-și fac veacul și să facă și ei MĂCAR atâta cât am făcut eu pentru această urbe!

Nu le cer să facă pentru municipiul meu natal, Roșiori de Vede, acest lucru, că mulți dintre ei nu sunt capabili să se întrețină aici, în locul natal, lângă fusta mamei lor, în zona de confort!

Așadar, măcar conceptual, „Școala băimăreană de poezie" s-a născut la ... Roșiori de Vede!

Ioan Romeo Roșiianu

„Vremurile care-au fost, au mai fost și-or să mai fie!"

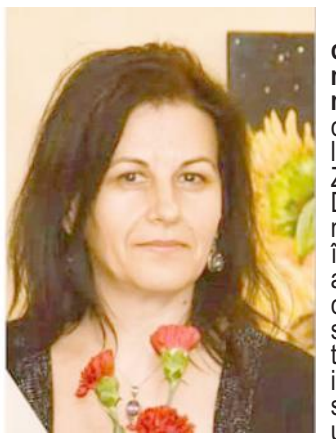

„Vremurile care-au fost, au mai fost și-or să mai fie!" este un citat din una din legile lui Zalmoxis, zeul Dacilor, strămoșii noștri, cel care îi îndemna pe aceștia la curățenie sufletească și trupească, la iubire și solidaritate umană. Un text asemănător regăsim și în *Eclesiastul*: „Ceea ce a mai fost, aceea va mai fi și ceea ce s-a întâmplat se va mai petrece, căci nu este nimic nou sub soare.".

Acum, mai mult ca oricând, noi, poporul român și întreaga umanitate, trebuie să ne aplecăm asupra acestor îndemnuri pentru că avem nevoie să le împlinim întocmai pentru a depăși pandemia Covid-19 iscată la finalul anului 2019 în China și răspândită pe întreg globul pământesc.

Pentru aceasta, este absolut necesar să lucrăm împreună și noi cu noi înșine pentru a face tot ce ne stă în putință să obținem starea de iubire și pace lăuntrică, apelând la curățenia sufletului și a trupului. Putem face asta foarte bine mai ales că ne aflăm în Postul Mare ce precedă sărbătoarea Învierii Domnului.

Bunicul meu după tată, singurul bunic de altfel pe care l-am prins în viață, s-a născut în plină vreme de holeră. El a viețuit în perioadele de holeră și cele două războaie mondiale, năpaste ce cuprinseseră întreaga omenire ca și Covid 19, la care s-au mai adăugat și cele personale.

În copilărie, ne povestea mama despre bunicul că a rămas orfan de ambii părinți și că l-au crescut niște mătuși, pe el și pe frații lui mai măricuți decât el, fără să ne spună cauza morții. Bunicul, însă, nu ne-a spus asta niciodată. Ne mai povestea câteodată, iarna, la gura sobei, din întâmplările de vitejie săvârșite de el sau alți camarazi pe front din vremea Celui de-Al Doilea Război Mondial.

Seara trecută, tata mi-a amintit despre faptul că tatăl lui, născut în 1913, pe 21 iunie, a rămas la vârsta de un an și jumătate orfan de ambii părinți care au murit de holeră. Au fost văruiți înainte să-i pună în groapă. Fiind cel mai mic, pe el și pe frații lui puțin mai mari decât el, dar și ei tot minori, i-au crescut părinții unchiului Vasile, brutarul, om bun, cel de la care am mâncat cea mai bună pâine în afară de cea făcută de mama, bineînțeles.

Bunicul a fost înrolat în Cel de-Al Doilea Război Mondial la Bazargic, oraș cu denumirea actuală Dobrici. A fost rănit pe front, tratat și vindecat într-un spital din orașul Roman și trimis înapoi pe front. În timp ce se afla pe front, i-a murit soția, bunica mea după tată, și a rămas văduv cu trei copii. A supraviețuit războiului, a făcut case, și-a însurat copiii, a rămas văduv a doua oară și a trăit până la 82 de ani! Niciodată nu se văicărea de nimic, niciodată. Dimpotrivă, avea tot timpul un zâmbet abia perceptibil pe chip. Tot timpul. Și o bunătate rar întâlnită, o statură și o forță extraordinare, deși mânca puțin. În zilele în care nu lucra nimic spunea că nu mănâncă, pentru că nu a lucrat.

Îmi amintesc că avea vreo 74 de ani când am urcat în tren din mers eu, ca o nebună, fără să mă gândesc că el e vârstnic și rămâne pe peron singur într-o gară, iar eu aș fi mers singură cu trenul, copilă fiind. În clipa imediată în care am realizat acest lucru, l-am văzut aruncându-se lângă mine pe scara trenului, determinat și hotărât să ajungem la nepotul lui, fratele meu, care depunea jurământul de credință pentru țară. Abia în Roșiori Est, am reușit să urcăm scara și să ne găsim un loc în picioare pe culoarul trenului. Era în vara anului 1987. Tot drumul, de la Roșiori de Vede până la Dej și înapoi, a stat în picioare. Eu am mai prins câte un loc, am mai și dormit chiar. La rugămințile mele să facem cu rândul, adică să mai stea și el jos, poate chiar să aștipească, a rămas ferm, determinat și neclintit în picioare. Și cu același zâmbet pe chip, zâmbet care, acum mă gândesc, că acel zâmbet de pe chipul lui izvora de undeva din adâncul sufletului lui mare. Posibil ca tot drumul să nu-și fi aruncat privirea de la mine. Nu a dat niciun semn de oboseală. De câte ori deschideam ochii sau mă uitam la el, mă privea cu o bucurie imensă. Știa el bine de ce.

Acum avem altă molimă, una nouă, zice-se, deși nu e, doar a suferit mutații... alt război, dar cu un inamic invizibil...

Să-i urmăm exemplul și, cu credință, le vom depăși cu bine pe toate, la fel ca bunicul meu!

Să zâmbim cu sufletul și cu tot interiorul nostru ca sa fim vii și să ne rugăm la Domnul!

Dumnezeu să ne ajute! Amin!

Daniela Achim Harabagi

Înainte ca natura să moară

Omul — creația și creatorul mediului său înconjurător (III)

Să continuăm istoria raportului om-natură!

Agricultorul are nevoie nu numai de pământ pentru a asigura hrana vitelor sale și a sa personală, ci are nevoie de unelte pentru a lucra pământul. La început își făcea singur uneltele, dar pe măsură ce întinderea pământului propriu se mărește, omul nu mai are timp să-și facă singur uneltele și apar micii manufacturieri care îi fac unelte, haine, arme etc., în schimbul produselor alimentare.

Industriașul este ipostaza următoare a omului care ia acum din natură materiale pentru a confecționa obiecte în vederea schimbului de produse cu agricultorul. Omul taie acum pădurea, nu pentru pământ, ci pentru lemnul său, din care confecționează mobile, unelte, case, prepară apoi celuloză etc. Această îndeletnicire este însă rentabilă și defrișările se extind mult și apar coaste golașe ce duc la terenuri degradate. Industriașul mai cultivă și plante textile pentru a scoate fibre pentru țesături, medicamente sau culori. El exploatează zăcăminte miniere pentru a scoate fier, cupru, aur, platină, apoi piatră de var, ciment etc. Dar cultivă și pajiști pentru a putea crește vite de carne; apare o adevărată industrie a cărnii.

Industriașul își clădește uzine, fabrici și orașe tot mai mari în care procesul de fabricație este făcut de muncitori, dar beneficiile produselor vândute îi revin lui. Apar astfel mari potentați ai capitalului, care nu mai au nicio grijă de natură. Ea este la dispoziția lor totală.

Orașele se întind tot mai mult și pentru clădirea lor se sacrifică iarăși natura. Doar în parcurile bogătașului se mai păstrează (ca în Evul Mediu) un colț de verdeață rezervată familiei stăpânului și invitaților lui.

Se creează astfel un antagonism între bogătaș, care poate dispune de natură în folosul său, și muncitorii reduși la o viață în cocioabe, lipsiți de aer, de verdeață și bineînțeles de pământ. Toate aceste îndeletniciri ale industriașului duc la atacul frontal asupra naturii.

La început aceasta avea rezultate locale. Mai vedem și acum unele „răni" ale pământului în urma tăierii nemiloase a pădurilor și a apariției terenurilor degradate. Dar acest atac frontal a dus la dispariția unor specii de animale sau plante, a unor ecosisteme restrânse etc.

Natura începe să sufere mult abia în epoca *hiperindustrializării* (megaloindustriașul) din secolul nostru. Omul are acum la dispoziție mijloace tehnice moderne de a ataca natura: buldozere, macarale, tăietoare electrice de copaci, tractoare puternice pentru transport etc. Sub ochii noștri dispar păduri, peisaje. Megaloindustriașul sacrifică tot ce nu îi este necesar pentru scopul său; orice copac poate fi tăiat căci servește la ceva, orice teren poate fi folosit la o construcție, orice apă e bună pentru a fi utilizată în uzină etc. Nu interesează decât scopul primar și nimeni nu se preocupă de urmarea acestei distrugeri fără precedent, iar scopul primar este câștigul cu orice preț.

Abia în ultimele decenii omul își dă seama că acest mers al tehnicii asupra naturii nu este bun. Principiul megaloindustriașului era să facă produse bune și ieftine cu orice preț. Concurența favoriza realizarea acestui principiu economic. Dar acest „cu orice preț" este egal cu distrugerea naturii. Și când s-a constatat acest lucru s-a tras un semnal de alarmă, pe care toată lumea de azi l-a auzit: *poluarea*!

— Va urma —

Prof. **Petre Bozdoc**

Foto internet: cele mai poluate orașe

Buletin Informativ

Administrația publică locală **Administrația publică locală**

Acțiune de amploare în cadrul Programului Operațional Ajutorarea Persoanelor Dezavantajate (P.O.A.D.) în Municipiul Roșiori de Vede

Primăria Municipiului Roșiori de Vede, prin Direcția de Asistență Socială, în respectarea obligațiilor stabilite în sarcina autorităților publice locale prin OUG nr. 84/ 2020 pentru stabilirea unor măsuri necesare în vederea implementării Programului operațional Ajutorarea persoanelor defavorizate — POAD, a distribuit „cardurile de masă caldă" la domiciliile a peste 200 beneficiari.

În cursul anului 2021, acestea au fost alimentate individual, lunar de către Ministerul Fondurilor Europene cu suma de 180 lei, fiecare beneficiar putând astfel să comande zilnic „hrană caldă" de la operatorii economici agreați de SODEXO — societatea emitentă a cardurilor.

La finele anului, Sodexo — MasterCard a „premiat" cea mai activă societate de distribuție a „meselor calde" și astfel a fost încheiat parteneriatul cu NecEurocenter 2020 SRL pe care i-am sprijinit în identificarea tuturor beneficiarilor de carduri de pe raza UAT și, în data de 21 decembrie, au fost livrate „pachetele bonus de hrană caldă tradițională" la domiciliile acestora.

Caravana a fost formată din 4 autofrigorifice ale SC NecEurocenter 2020 SRL, fiecare fiind însoțită de salariați ai autorității locale, cunoscători ai locațiilor de distribuție.

Pachetele au conținut produse tradiționale: sarmale, friptură, salată beuf, cozonac, fructe și mai ales gândurile de bine ale celor implicați.

Mulțumim în numele beneficiarilor societăților implicate (SC NecEurocenter 2020 SRL și Sodexo — MasterCard) pentru gestul dvs. și vă dorim un an 2022 plin de realizări!

La mulți ani!

Municipiul Roșiori de Vede prin PRIMAR
ec. Cîrciumaru Gheorghe Valerică

UNIUNEA EUROPEANĂ
Fondul European de Dezvoltare Regională

Regio PROGRAMUL OPERAȚIONAL REGIONAL SUD-MUNTENIA Călătoria continuă!

Instrumente Structurale 2014-2020

Comunicat

Roșiori de Vede, 10.01.2022

UAT Municipiul Roșiori de Vede, în calitate de beneficiar, implementează proiectul Verde prezent în cartierele din Roșiori de Vede — Cod SMIS 119439, proiect finanțat prin: Programul Operațional Regional Axa prioritară 5 — Îmbunătățirea mediului urban și conservarea, protecția și valorificarea durabilă a patrimoniului cultural, Prioritatea de investiții 5.2, Realizarea de acțiuni destinate îmbunătățirii mediului urban, revitalizării orașelor, regenerării și decontaminării terenurilor industriale dezafectate (inclusiv a zonelor de reconversie), reducerii poluării aerului și promovării măsurilor de reducere a zgomotului.

Autoritatea de Management: Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene.

Organism Intermediar pentru POR: Agenția pentru Dezvoltare Regională Sud Muntenia.

În cadrul proiectului au fost realizate intervenții în 7 zone din cartierele din municipiu care au constat în special din:

- realizare alei pietonale, creare trotuare;
- amenajare spații verzi (defrișarea vegetației existente; modelarea terenului);
- plantarea/ gazonarea suprafețelor (inclusiv plantare arbori);
- crearea de facilități pentru recreere pe terenurile amenajate (ex. zone speciale, amenajate pentru sport, locuri de joacă pentru copii etc.);
- instalare Wi-Fi în spațiile publice;
- dotare mobilier urban (bănci, coșuri de gunoi etc);
- înlocuirea și/ sau racordarea la utilități publice a terenului obiect al investiției.
- realizare sistem de irigații/ sistem de iluminat.

În data de 10.01.2022, s-a realizat recepția parțială a zonelor finalizate.

În aceste 4 zone din cartierele Intim, Izbiceanu și Sănătății este vizibilă îmbunătățirea calității vieții locuitorilor.

În speranța că suntem într-un parteneriat activ cu cetățenii, îi rugăm să întreprindă toate demersurile și eforturile, alături de noi, pentru păstrarea confortului și a aspectului civilizat al zonelor în care locuiesc.

Un oraș civilizat depinde de eforturile noastre comune!

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod obligatoriu poziția oficială a Uniunii Europene sau a Guvernului României.

Investim în viitorul tău! Proiect cofinanțat din Fondul European de Dezvoltare Regională prin Programul Operațional Regional 2014-2020

www.inforegio.ro | facebook.com/inforegio.ro

Stimați roșioreni,

Administrația publică locală vă adresează rugămintea de a păstra curățenia și de a nu distruge mobilierul stradal și aparatele de joacă.

Vă mulțumim!

Împreună, păstrăm Roșiori de Vede curat!

Taxe și Impozite

ANUNȚ

Primăria Municipiului Roșiori de Vede, prin Direcția Impozite și Taxe, informează:

Pentru plata cu anticipație, până la 31 martie 2022, a impozitului pe clădiri, impozitului pe teren și impozitului pe mijloacele de transport datorate pentru întregul an, se acordă o bonificație de 10% pentru contribuabilii, atât persoane fizice, cât și persoane juridice.

Consiliul Local a aprobat scutirea la plata impozitelor pe clădiri și terenul aferent locuinței, pentru familiile al căror venit mediu net pe membru de familie este de maximum 650 lei pe lună, ori constau exclusiv din indemnizație de șomaj sau ajutor social.

Cererea de scutire se depune până la 31.03.2022 însoțită de documentele justificative.

Plata impozitelor și taxelor locale poate fi realizată atât de către persoanele fizice cât si de cele juridice:

- on-line, cu cardul bancar, prin ghiseul.ro,
- cash sau cu cardul bancar prin POS la ghișeul Direcției Impozite și Taxe,
- prin mandate poștal,
- prin transfer bancar, cu ordin de plată.

Vă mulțumim pentru contribuția dumneavoastră la realizarea veniturilor proprii la bugetul local!

Proiect POCU

Prevenirea abandonului școlar

Prevenirea părăsirii timpurii a școlii este considerată ca fiind deosebit de importantă, nu numai pentru a combate consecințele negative ale sărăciei și excluziunii sociale asupra dezvoltării copilului, dar și

pentru a oferi copiilor mijloacele necesare pentru a întrerupe ciclul de transmitere a dezavantajului între generații. Soluțiile pentru prevenirea și diminuarea abandonului școlar este o preocupare a administrației locale cu atât mai mult cu cât factorii determinanți ai abandonului se multiplică și diversifică, ca adaptare la contextul socio-economic în care sistemul de învățământ funcționează.

În acest sens, Primăria Municipiului Roșiori de Vede derulează proiectul „Școala mea — măsuri de educație adaptate nevoilor preșcolarilor și elevilor cu părinții plecați în străinătate" finanțat în cadrul Programului Operațional Capital Uman — POCU 784/ 6/ 24, identificat prin cod SMIS 139688.

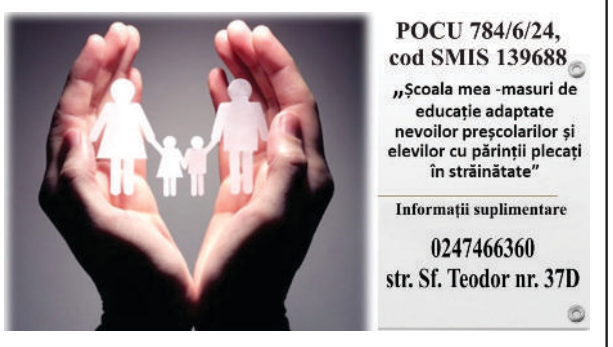

Este un program suport educațional având ca scop: stimularea finalizării cursurilor gimnaziale și liceale, prevenirea abandonului școlar și îmbunătățirea ratei succesului școlar, schimbarea atitudinii față de actul educațional al preșcolarilor și școlarilor incluși în proiect, ameliorarea dificultăților de învățare.

Acesta va fi implementat pe o perioadă continuă de 24 de luni, cu implicarea unui număr de 270 de copii cu părinții plecați în străinătate.

1443 de elevi au primit burse pe semestrul I

Consiliul Local a aprobat cuantumul pentru fiecare categorie de bursă care se acordă elevilor din unitățile de învățământ preuniversitar de stat din Municipiul Roșiori de Vede, aferente semestrului I al anului școlar 2021-2022.

„Acordarea burselor reprezintă o formă de sprijin material, vizând atât protecția socială, cât și stimularea elevilor care obțin rezultate foarte bune la învățătură și disciplină. Ținând cont de propunerile directorilor unităților de învățământ preuniversitar de stat, aprobate de consiliile de administrație ale acestora, în limitele fondurilor pentru semestrul I al anului școlar 2021-2022, cuprinse cu această destinație în bugetul local, am propus spre aprobare un număr total de 1443 de burse, dintre care 1220 sunt de merit", a declarat primarul Valerică Gheorghe Cîrciumaru.

Valoarea burselor acordate elevilor a fost diferențiată de media general obținută de aceștia pe semestrul I al anului școlar în curs, astfel: 200 de lei pentru elevii din ciclul gimnazial care au obținut media generală 10, 150 de lei pentru media generală cuprinsă între 9,50 și 9,99, 120 de lei pentru media generală cuprinsă între 9,00 și 9,49, 100 de lei pentru media generală cuprinsă între 8,50 și 8,99; 250 de lei pentru elevii din ciclul liceal care au obținut media generală 10, 200 lei pentru media generală cuprinsă între 9,50 și 9,99, 150 de lei pentru media generală cuprinsă între 9,00 și 9,49, 100 de lei pentru media generală cuprinsă între 8,50 și 8,99. Valoarea burselor pentru ajutor social a fost unitară, câte 100 de lei pentru fiecare dintre cei 223 de beneficiari.

În baza Ordinului nr. 5.870 din 22 decembrie 2021, criteriile de acordare a burselor elevilor din învățământul preuniversitar de stat se modifică începând cu semestrul II al anului școlar 2021-2022. Una dintre modificări se referă la bursele de merit. Conform ordinului semnat de ministrul învățământului, Sorin-Mihai Cîmpeanu, bursele de merit se acordă elevilor care au rezultate deosebite la învățătură și se încadrează în cel puțin unul din cazurile următoare: au obținut media generală de cel puțin 9,50 și au acumulat cel mult 10 absențe nemotivate/ semestru în anul școlar anterior, cu excepția clasei a V-a și a clasei a IX-a; au obținut media generală de cel puțin 9,50 și au acumulat cel mult 10 absențe nemotivate în primul semestru al anului școlar, pentru elevii din clasa a V-a; au obținut media de admitere în învățământul liceal sau profesional de cel puțin 9,50, pentru elevii din clasa a IX-a, pentru cei care vor beneficia de bursă de merit în semestrul I, respectiv au obținut media de cel puțin 9,50 și au acumulat cel mult 10 absențe nemotivate în semestrul I, pentru cei care vor beneficia de bursă de merit în semestrul al II-lea; au obținut locurile I, II sau III la etapele județene ale competițiilor școlare naționale organizate de Ministerul Educației; au obținut locurile I, II sau III la etapele județene ale competițiilor sau concursurilor cultural-artistice, cu caracter sportiv sau cu caracter tehnico-ştiinţific, de nivel național, organizate de Ministerul Educației.

Pagină realizată de insp. Gabriel Argeșeanu

„Bătălia cărților”, ediția a VII-a, în județul Teleorman

„Bătălia Cărților” este concursul național de lectură, inițiat de Biblioteca Județeană „Octavian Goga” în anul 2014 și se derulează anual în mai multe biblioteci publice din România, sub egida Asociației Naționale a Bibliotecarilor și Bibliotecilor Publice din România. Acesta cuprinde mai multe etape: lansarea concursului, înscrierea participanților, perioada de lectură (mai-octombrie) și calificarea acestora în finala concursului. Fiecare participant trebuie să citească toate cele 10 cărți, să întocmească Fișe de lectură pentru fiecare carte din concurs și să acorde, în Carnetul de lectură, puncte de la 1 la 5 pentru fiecare carte citită.

Cărțile propuse spre a fi citite în acest concurs sunt cele mai noi apariții editoriale destinate copiilor și adolescenților, punându-se accent pe însușirea de către participanți a competențelor de lectură: înțelegerea textelor literare, capacitatea de

a reflecta asupra acestora, de a formula opinii, argumente și interpretări proprii.

Finala județeană a concursului, organizată de Biblioteca Județeană „Marin Preda” Teleorman a constat în dezbaterea cu tema ***„Convinge-mă să citesc”*** unde fiecare participant și-a prezentat și susținut cartea preferată, una dintre cele zece din concurs, și a răspuns întrebărilor venite din partea celorlalți concurenți.

Astfel, în data de 10 decembrie, a avut loc Finala județeană a concursului de lectură la categoria Adolescenți. În cadrul dezbaterii finaliștii de la această categorie au prezentat cartea preferată și au răspuns întrebărilor formulate de către ceilalți finaliști.

Finala județeană a concursului de lectură organizat de Biblioteca Județeană „Marin Preda” Teleorman s-a desfășurat în mediul online, prin conectarea tuturor celor implicați pe platforma Google Meet, urmând ca premiile să fie ridicate ulterior de către câștigători și finaliști de la sediul bibliotecii județene aflat în municipiul Alexandria.

Au reprezentat Municipiul Roșiori de Vede, în finala județeană a concursului 16 elevi dintre care la categoria de vârstă 10-14 ani, elevii: Din Magdalena-Teodora și Lupu Sandra Gabriela, de la Școala Gimnazială „Zaharia Stancu”; Dragu Erika, Mărgărit Vlad, Mialțu Eliza Maria, Roată Andra Ștefania, Teke Mustafa și Voinea Ștefan de la Școala Gimnazială „Mihai Eminescu”, iar la literatura română la Colegiul Național „Alexandru Ioan Cuza” Alexandria, Felicia Aliu, profesor de limba și literatura română la Colegiul Național „Alexandru Ioan Cuza” Alexandria și Caliopi-Alina Dinu, profesor la Liceul Tehnologic „Nicolae Bălcescu” Alexandria.

Prezentările și argumentele creative, incitante și convingătoare ale finaliștilor au impresionat și de data aceasta juriul, acesta hotărând ca premiul **Cititorul anului în județul Teleorman,** la categoria **Copii** să fie acordat elevei **Maria-Teodora Păun** de la Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Alexandria , iar premiul **Cea mai bună fișă de lectură** să fie acordat elevei **Din Magdalena-Teodora** de la Școala Gimnazială „Zaharia Stancu” Roșiori de Vede. Cartea care a obținut cel mai mare punctaj din partea cititorilor a fost ***Scrisori din far***, autoare *Emma Carroll*.

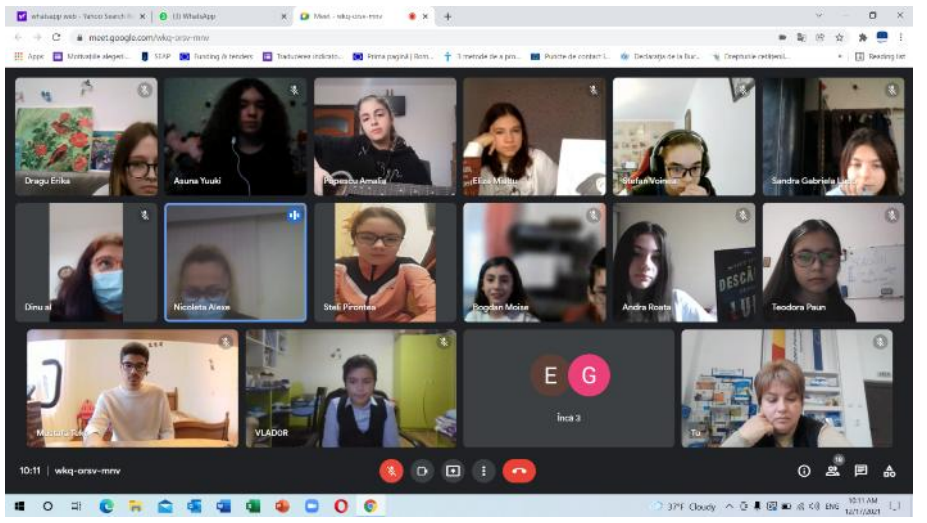

Misiunea juriului, format din poetul Florin Burtan (membru al Uniunii Scriitorilor din România), prof. Felicia Dogaru și prof. Ligia Mitrea-Gheorghe, a fost extrem de dificilă în stabilirea „Cititorului anului”. Toți finaliștii au demonstrat că citesc din pasiune, iar prezentările au fost la înălțimea așteptărilor.

Concurenta care a fost cea mai convingătoare și a răspuns cel mai bine la întrebări, devenind astfel **Cititorul anului în județul Teleorman** la categoria **Adolescenți,** a fost **Maia Simona Brătan**, elevă la Școala Gimnazială „Mihai Eminescu ” Roșiori de Vede, iar **„Cartea anului”**, cartea care a obținut cel mai mare punctaj din partea cititorilor, a fost ***Un an fără tine***, scrisă de *Nina de Pass*. Un alt premiu acordat în cadrul concursului a fost și cel pentru cea mai bună **Fișă de lectură** obținut de roșioreanca **Luminița Maria Petrescu**, elevă la Colegiul Național Pedagogic „Mircea Scarlat” Alexandria.

În data de 17 decembrie, a fost rândul finaliștilor de la categoria **Copii** să prezinte fiecare cartea preferată dintre cele zece citite și să răspundă la întrebări în fața juriului din care au făcut parte Violeta Moț, profesor de limba și categoria de vârstă 14-18 ani, elevele Brătan Maia-Simona și Stoica Maria Alessia de la Școala Gimnazială „Mihai Eminescu”, Bria Irina Georgiana, Cărbunaru Daria Maria Alessia, Dîrvă Andreea și Demir Adela de la Colegiul Național Anastasescu, Iancu Ioana de la Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” și Luminița-Maria Petrescu de la Colegiul Național Pedagogic „Mircea Scarlat" Alexandria. Aceștia au fost premiați, pentru rezultatele obținute și de Biblioteca Municipală „Gala Galaction”, și anul acesta, cu sprijinul financiar al Primăriei Municipiului Roșiori de Vede. Au fost acordate următoarele premii în bani: 700 de lei premiul pentru cititorul anului, 350 de lei pentru cea mai bună fișă de lectură și 200 de lei pentru participare.

Biblioteca Municipală „Gala Galaction” promovează și organizează Concursul Național de Lectură „Bătălia Cărților” și în Municipiul Roșiori de Vede încă din anul 2015. Acest concurs se adresează tuturor iubitorilor de literatură, promovând și sprijinind cititul de plăcere.

Felicitări tuturor participanților! Sunteți învingători!

Bibliotecar, **Rușanu Marinela**

Seminarul de contact
„Qualitative Dual Learning in initial VET”,
Leuven, Belgia

În perioada 29 Noiembrie — 2 Decembrie 2021, am participat din partea Liceului Tehnologic „VIRGIL MADGEARU” Roșiori de Vede la Seminarul de contact „Qualitative Dual Learning in Initial VET”, organizat de Agenția Națională din Belgia în orașul Leuven, Belgia.

Participarea a fost facilitată de Agenția Națională din România, prin Programul pentru educație și formare profesională ERASMUS+ al Uniunii Europene.

Scopul acestui seminar de contact a fost acela de a oferi spațiul și contextul pentru schimbul de experiențe și practici privind calitatea în învățământul dual, dar și prezentarea oportunităților oferite de programul Erasmus+ pentru sectorul formare profesională VET (KA1 și KA2).

La seminar au participat reprezentanți ai instituțiilor de educație și formare profesională din 10 țări europene: Belgia, Austria, Danemarca, Germania, Croația, Lituania, Malta, Portugalia, Romania, Serbia.

Au avut loc prezentări ale reprezentanților Agenției Naționale din Belgia despre oportunitățile și prioritățile programului Erasmus+ în anul 2022 (4 priorități orizontale și prioritățile specifice învățământului profesional și tehnic), prezentări pe teme ale învățământului profesional dual „Evoluții europene în învățarea dual de calitate” de Tamás Várnai, European Commission (online).

Participanții și-au împărtășit experiența și interesele privind cooperarea europeană, au formulat idei de proiecte pentru domeniul formare profesională, atât pentru acțiunea cheie 1 de mobilitate a elevilor și profesorilor VET, cât și pentru acțiunea cheie 2 de parteneriate strategice și de cooperare între instituții. S-au pus bazele cooperării între participanți și s-au creat premisele aplicării și implementării de noi proiecte Erasmus +.

Conținutul prezentului material reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorilor, iar Agenția Națională și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care va fi folosit conținutul informației.

Prof. **Vișinică Daniela**

O scurtă istorie a sportului roșiorean

FOTBAL — ROVA

— Continuare din numărul 651 (noiembrie) —

6. Constantin (Bibi) Șerban (Țeavă) – născut în 15 februarie 1951 în comuna Peretu, de lângă Roșiori.

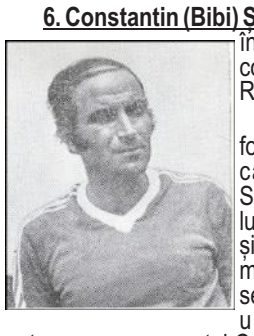

A început să joace fotbal la Rova, avându-l ca antrenor pe Jean Sardu. Tot la Rova a mai lucrat cu Marin Capatos și Titi Bursumac. Atras de mirajul „fotbalului mare” se transferă la C.F.R. Cluj unde îl va avea ca antrenor pe cunoscutul Costică Rădulescu. Tot la Cluj absolvă și Facultatea de Matematică.

După absolvirea facultății revine la echipa roșioreană, mai matur, hotărât să-și aducă contribuția la promovarea Rovei în divizia B. Deși fundaș stânga, era un apărător de nădejde, sigur pe el și eficace în deplasări. Nu uita să-și suplinească colegii din linia de apărare când uneori aceștia urcau în atac. Chiar lui îi plăcea să iasă deseori în atac, având viteză și centrând cu precizie.

Foarte des participa la construirea fazelor ofensive ale echipei, rămânându-ne în amintire „celebra bicicletă” pe care o executa cu mare precizie și mare plăcere în fața porții adverse după care se retrăgea rapid în apărare. Depunea suflet pentru echipă, nu făcea economie de efort, era inepuizabil, prin exemplul personal mobilizând și pe ceilalți coechipieri. Era un jucător inteligent, tehnic, cu un bun control al balonului. A jucat constant bine și făcea o mare risipă de energie. Se pregătea cu conștiinciozitate și avea un respect deosebit față de adversari.

7. Ion Tudosie – născut în 7 decembrie 1957 în comuna Iancu Jianu, județul Olt, a început fotbalul la centrul de copii și juniori al clubului Rapid București. Crescut la școala de fotbal din Giulești, Tudosie nu a avut răbdarea să facă „tușa” cum se spune în fotbal, și după un turneu cu echipa de tineret a Rapidului în Cehoslovacia a cerut transferul în toamna anului 1976 pentru echipa Rova din Roșiorii de Vede. S-a acomodat cu noua echipă, s-a integrat în angrenajul ei, devenind unul dintre jucătorii de bază ai formației. Ambițios, ca orice oltean, bătăios și cu un bagaj tehnico-tactic pe măsură, nu i-a fost greu să se impună în 11-le roșiorean. Era un jucător care avea un deosebit simț al anticipației, presimțind frecvent unde va ajunge mingea pentru a o intercepta.

8. Iordan Eftimie – născut în 21 octombrie 1961, lângă Roșiori, în comuna Vedea, a debutat ca fotbalist în echipa locală Viitorul Vedea având-l ca prim antrenor pe învățătorul și iubitorul de fotbal Titi Geanaliu. Devenind elev de liceu în orașul Roșiori și fiind pasionat de fotbal, nu putea sta departe de stadion, mai ales că acesta se afla în imediata apropiere a liceelor. Atras fiind de mirajul gazonului și dând dovadă de reale calități fotbalistice, în scurt timp este legitimat la juniorii Rovei, iar în anul 1978 își face debutul în echipa seniorilor. Nu putea scăpa ochiului versat al antrenorului Cornel Simionescu și mai târziu al lui Sebastian Taciuc, că talentatul junior va deveni un jucător de bază al 11 – lui mare. Nu vor întârzia rezultatele, satisfacțiile.

Pe lângă satisfacția contribuției aduse la promovarea echipei în divizia B, Iordan Eftimie va fi convocat în prima selecționată de juniori a țării. Alături de Cornel Mustățea (și el convocat la lotul național de juniori), Eftimie Iordan este cel mai bun produs al pepinierei roșiorenilor din acei ani. Pe un post care cere maturitate, travaliu și clarviziune în joc, acela de mijlocaș, Eftimie a dat deplină satisfacție, fiind un jucător eficace atât în fazele de apărare cât și în cele de atac, fiind un jucător tehnic și bătăios. Drept consecință, ulterior avea să părăsească echipa din Roșiori, evoluând în formații din primul nostru eșalon fotbalistic (F.C. Olt, F.C. Argeș).

- va urma -

Prof. **Ion Scarlat**

(Fragment preluat din volumul *O istorie a sportului roșiorean*, colecția literară „Drum”, serie nouă, nr. 28.)

Să mai citim puțin!

O istorie a literaturii roșiorene

Iordan Datcu (V)

Scrise și publicate în decursul unui sfert de veac, fie ca prefețe sau postfețe la ediții critice din operele a reputați etnologi români, fie ca acribioase comunicări științifice în „Revista de etnografie și folclor", de pildă, cele douăzeci de studii adunate de Iordan Datcu în volumul *Repere în etnologia românească* (Fundația Națională pentru Știință și Artă, București, 2002) dau seama despre acei „cercetători care au avut ceva de spus esențial despre creația spirituală a poporului român".

Cartea se deschide cu studiul *Petre Ispirescu și calendarul popular*, unde sunt analizate lucrările postume (*Calendar poporan*, 65 p.; *Postul mare. Paștile*, 18 p.) ale lui Petre Ispirescu despre complexul de obiceiuri și credințe existent în toposul cultural al Bucureștiului din secolul al XIX-lea, I. Datcu arătând că Petre Ispirescu este unul dintre primii cercetători care au dedicat studii pertinente și obiective calendarului popular înainte de S. Fl. Marian și T. Pamfile.

Următorul folclorist abordat este preotul și cărturarul Simion Florea Marian, autorul acelor fundamentale trilogii despre *Sărbătorile la români* (I. *Cârnilegile*; II. *Păresimile*; III. *Cincizecimea*) și despre ciclul vieții (*Nașterea la români*; *Nunta la români*; *Înmormântarea la români*), despre care decretează admirativ:

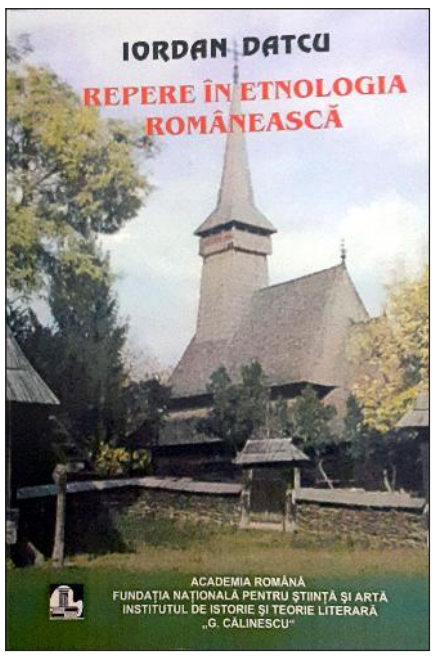

„S. Fl. Marian a fost o energie. Pe lângă activitatea sa de preot și militant pentru drepturile românilor bucovineni, dimensiuni care au făcut din el — cum a scris Leonida Bodnărescu — «duhovnic adevărat și strajă a românismului», s-a consumat creator în alte varii activități, nu mai puțin însemnate, cum a fost aceea de colaborator la Dicționarul Academiei Române, pentru care a fost solicitat la sfârșitul anului 1897. Astfel că opera sa, prin numeroase cuvinte locale, prin diferite expresii particulare, a folosit lexicografilor." (p. 13).

Autorul comentează apoi amănunțit valoroasa, dar atât de blamata *à l'époque*, colecție populară *Materialuri folclorice*, coordonată de Gr. G. Tocilescu. Apud I. Datcu, unul dintre culegătorii de folclor cei mai harnici din colectivul condus de Tocilescu a fost etnologul roșiorean Christea N. Țapu (n. 12 sept. 1874, Roșiori de Vede — m. 1 mai 1926, Tulcea), despre care opinează următoarele, după ce îi realizează un adevărat medalion literar:

„Chr. N. Țapu venea dintr-o bogată zonă folclorică, Teleormanul, pe care el o va cerceta primul, fiind urmat de Gh. I. Neagu și D. D. Stancu. Înainte de a fi inclus în comisia lui Gr. G. Tocilescu, Chr. N. Țapu avea deja o activitate respectabilă de prospectări folclorice." (p. 39).

Urmează substanțialul studiu despre opera folclorică a lui *Artur Gorovei*, fondator în 1892 al primei reviste românești de folclor, „Șezătoarea", și cunoscut teoretician al folclorului (*Noțiuni de folclor*, 1933) pe care îl și culege, câteva cărți devenind celebre: *Cimiliturile românilor* (1898), *Credinți și superstiții ale poporului român* (1915), *Descântecele românilor* (1931), *Ouăle de Paști* (1937) etc. Pentru meritele sale deosebite în domeniul folclorului, Artur Gorovei a fost ales, în 1899, vicepreședinte al Societății Americane de Folclor din Chicago, precum și membru corespondent (1915), apoi membru de onoare (1940) al Academiei Române.

În privința acestei figuri ilustre a folcloristicii românești, Iordan Datcu declară: „Bogată și variată, opera lui Artur Gorovei, clasic necontestat al folcloristicii românești, vădește o largă deschidere spre ansamblul manifestărilor spirituale ale poporului nostru. Țăranul român i se înfățișează ca depozitar al unei uimitoare științe asupra vieții, al unei milenare înțelepciuni, ca plăsmuitor al unei largi game de datini și obiceiuri." (pp. 89-90).

Despre lucrarea *Datinele și credințele poporului român adunate și așezate în ordine mitologică* (Cernăuți, 1903), I. Datcu se arată entuziast în studiul *Elena Niculiță-Voronca și datinile și credințele populare românești din Bucovina*, semnalând faptul că „… este o operă însemnată, a cărei însemnătate va spori cu trecerea timpului, fiindcă, spre deosebire de lucrări ale contemporanilor săi, S. Fl. Marian și Tudor Pamfile, masiva sa colecție nu a rezultat din antologarea lucrărilor altora, n-a fost realizată cu ajutorul unor intermediari, ci este opera sa personală, înfăptuită cu mare trudă. Faptul că o serie de localități din care a cules numeroase texte nu mai fac parte din granițele actuale ale României este încă un motiv ca interesul pentru această lucrare să sporească." (p. 117).

- va urma -

Prof. **Cristian Gabriel Moraru**

Meridiane critice

Contribuția lui Eminescu în impunerea limbii literare

Ca și cum istoria limbii literare și critica literară ar fi în domenii ale cercetării științifice complet și irevocabil diferite, fără punți de comunicare, s-a trecut destul de lejer peste adevărul clamat de Iorgu Iordan, că Eminescu a contribuit decisiv și masiv la conturarea limbii literare. Până la 1880 — consideră specialiștii Ion Gheție, Gh. Bulgăr — este riscant a se vorbi despre cristalizarea acesteia, mai cu seamă dacă se ține cont de avalanșa de regionalisme și neologisme inutile, de disputele dintre principiul fonetic și de cel etimologic în privința ortografiei, de umorile Academiei și de nivelul estetic — ironizat de publicistul de la „Timpul" — al gazetelor vremii.

Studiile lingvistice maioresciene se doreau continuate. Însuși tridentul ofensiv de la „Timpul" — Eminescu, Caragiale, Slavici — plănuia o gramatică riguroasă, superioară celor existente (lui Eminescu îi revenea etimologia), dar, finalmente, doar ardeleanul cel molcom și-a materializat, tardiv, proiectul, în 1914, în lucrarea *Gramatica românească*, partea I, *Etimologia*.

Din punctul de vedere al scepticilor, de ce este creditat Eminescu drept **făurar al limbii literare**? Cum a acționat el? Răspunsurile noastre vor fi clare, concise, la obiect.

Viabilitatea limbii literare ar reclama limpezime, densitate și bogăția mijloacelor expresive. Atribute găsite în paginile eminesciene din „Timpul". În plus, tenacele publicist a abandonat pista arhaismelor, a jargoanelor, a epurat limba de balastul regional și argotic, producând un idiolect mlădios, simplu, inteligibil, cu enclave neologice. Și-a îndreptat atenția asupra corectitudinii gramaticale și asupra sporirii expresivității textuale, fapt ce a determinat-o pe Monica Spiridon să depisteze un soi de intertextualitate.

Demersul maiorescian (combaterea „beției de cuvinte", ortografierea după legi fonetice) a dat roade. Apropo de mentorul Junimii, universitarii timișoreni, Ștefan Munteanu și Vasile Țâra au următoarea poziție, la care subscriem: „Dacă Maiorescu, îndrumătorul cultural al unei generații, creează la noi limbajul criticii literare și al dezbaterii tematice, în general, Eminescu, îl secundează pe un alt plan, al analizei fenomenelor social-politice, oferind aceleiași generații și celor care îi vor urma modele de limbă literară (teza sfidată și de Ștefan Badea — n. n.) apte să fie purtătoare ale valorilor spirituale create de efectul secolelor de până la el".

În altă ordine de idei, artizanul epocii marilor clasici elogia, în 1881, poezia și articolele din oficiosul Partidului Conservator: „veritabile izbânzi, mostre de limbă cizelată".

În articole, nu puține, publicistul medita asupra aspectelor lingvistice, limba formând cu omul o unitate inseparabilă, ceea ce ne amintește în zilele noastre de É. Benveniste: „nu dăm niciodată peste un om ca fiind separat de limbaj și nu-l vedem niciodată inventându-l."

Că limba poartă efigia poporului, asta rezultă din pasajele: „Măsurariul civilizațiunii unui popor astăzi este o limba sonoră și aptă a exprima prin sunete, noțiuni, printr-un șir și accent logic, sunete, prin accent etic, sentimente", „…limba (…) e un element esențial, ba chiar un criteriu". Dincolo de adagiul celebru „Nu suntem noi stăpânii limbii, ci limba este stăpâna noastră.", gazetarul semnala necesitatea ca scriitorul să stăpânească toate tainele limbii naționale: „Când dezvoltarea limbii ajunge la punctul acela unde scriitorii înving și-și domenează limba, deși cu o oarecare cheltuială de putere, atuncea ei scriu mai bine."

Eminescu a intuit, ca nimeni altul, binefacerile exprimării normate, fluente, cu termeni preciși, lipsiți de stridențe lingvistice. Erudiția i-a permis să se comporte ca un suveran peste regatul vocabularului românesc. Limba — avertiza gazetarul — „ar trebui să fie obiect de îngrijire națională". Dezinteresul duce la pierderea identității de neam, la destrămarea națiunii.

Prin decantări, printr-un travaliu pasionant, jurnalistul de la „Timpul" a contribuit la unificarea limbii române în timp și spațiu, la emanciparea ei.

Indiferent de accepțiile date noțiunii de limbă literară („limba îngrijită, corectă, conformă cu normele curente", pentru Al. Graur, ori „aspectul cel mai îngrijit al limbii comune", după Ion Gheție), M. Eminescu girează constituirea limbii literare, precum și a limbii literaturii artistice — rută explorată de Ion Gheție — pentru că, „servind drept instrument exclusiv pentru exprimarea acestei literaturi, limba literară era, în mod firesc, creația scriitorilor și, în mod particular, a marilor scriitori ". Iar Eminescu era ceva mai mult.

Profesionalizarea gazetăriei a avut ca efect profesionalizarea elocinței, ridicată involuntar la rangul de artă de Antim Ivireanul, după cum a demonstrat un universitar medievalist. Fie și în ultimul rând, aportul lui Eminescu la turnarea limbajelor specializate, a terminologiei juridice, economice, politice rămâne unul absolut remarcabil, motiv ce a condus la noi editări, dar din perspectivă tematică. (Editura Saeculum).

Prof. Dr. **Iulian Bitolean**

Lecturi în lumină

Cristian Gabriel Moraru: *FOTOPOEME ȘI ALTE TRĂIRI*

Anul 2021 a fost unul de bun augur în cariera literară a tânărului scriitor teleormănean, Cristian Gabriel Moraru, care, iată, își pune semnătura pe nu mai puțin de șase cărți: *Dosar critic Ecreator*, cronici literare (Ed. Ecreator, Baia Mare, 2021, colecția „Critica"); *Un prozator ezoteric: Mircea Eliade*, studii de hermeneutică literară (Ed. Aius, Craiova, 2021, colecția „Exegesis", seria „Krinein"); *Genuri nobile*, publicistică literară (Ed. Ecreator, Baia Mare, 2021, colecția „Critica"); *Zece poeți teleormăneni*, antologie critică de poezie (Ed. Aius, Craiova, 2021, colecția „Teleormanul Cultural", nr. 1); *Fotopoeme și alte trăiri*, versuri (Ed. Castrum de Thymes, Giroc, 2021, colecția „Cuart"); *Istoria literaturii roșiorene contemporane*, vol. II (Ed. Aius, Craiova, 2021, colecția „Drum", serie nouă, nr. 37).

Determinarea cu care C. G. Moraru lucrează ex-cathedra (autorul fiind profesor de limba și literatura română) este de invidiat. Conduce de mai bine de cinci ani, în calitate de redactor-șef, „Teleormanul Cultural", o revistă care și-a câștigat un binemeritat prestigiu în peisajul cultural românesc din Sud.

Diversitatea tematică a cărților sale solicită atributele unui bun critic și istoric literar, publicist, antologator, poet, prozator..., calități pe care C. G. Moraru le demonstrează cu prisosință.

*

Fotopoeme și alte trăiri, cel de-al nouălea volum de versuri, cu o prefață și o postfață semnate de Daniel Mariș, respectiv Petronela Apopei, vine cu o notă nouă de originalitate, prin cultivarea unei specii literare a genului liric, mai puțin uzitate de poeții contemporani: *fotopoemul*.

„Fotopoemul este o specie lirică, alcătuită din trei versuri însumând 21 de silabe dispuse astfel: 8 silabe - primul vers; 7 silabe - al doilea vers; 6 silabe - al treilea vers, care vine ca o sinteză a primelor două…", precizează poetul, în deplină cunoștință de cauză, însuși numele său încadrându-se literal (nu silabic) codului numeric 8-7-6, fotopoemul presupunând, asemenea altor structuri lirice cu formă fixă, anumite constrângeri de natură prozodică.

După cum ne anunță chiar titlul, cartea este structurată în două părți. Prima parte cuprinde cincizeci de *fotopoeme* fără a purta fiecare un nume, iar *alte* cincizeci de *trăiri* au fost grupate sub genericul *Poemele naturii*.

Multe dintre textele lirice cuprinse în volum mă duc cu gândul într-o zonă intermediară, unde divinul și lumescul se întrepătrund.

C. G. Moraru îl slăvește pe Dumnezeu „Pentru-a vieții sfântă taină/ Ce mi-ai fost hărăzit-o…", recunoscând, în oamenii capabili să îi ofere dezinteresați iubirea lor și în cărțile scrise de autor, pe „Mărturisitorii" săi.

Omul, ca ființă pasageră, se află permanent „În căutarea raiului/ Pierdut…", iar destinul său este „O cruce străjuind sub cer…".

Alte poeme definesc succint o anumită noțiune abstractă. Imaginația creatoare este „Un cerc de foc"; iubirile „…sunt frunzele/ Arborelui lumii…"; tinerețea este asemănată cu „…firul/ De iarbă verde care/ Zâmbește spre soare"; anotimpul „Primăvara, un lung prilej/ De bucurie și amor/ Pentru toată natura".

Poezia este pentru C. G. Moraru o armă de atac, dar și de autoapărare: „Port poezia pe umăr/ Ca pe un Kalashnikov/ Și am ochiul atent", dar și un fel de Purgatoriu, prin care, trecând, poetul iese purificat: „Fluxul poeziei spală/ Orice urmă de păcat/ Săvârșit de mine". Cu alte cuvinte, poetul nostru este atât de dăruit poeziei, încât: „Prin vene nu-mi mai circulă/ Sânge înspre inimă,/ Ci doar poezie…".

„Poemele naturii", cel de-al doilea ciclu al cărții, demonstrează încă o dată că natura înconjurătoare a fost totdeauna un motiv fericit de inspirație pentru toți poeții lumii, de când se cunosc originile poeziei, doar maniera de tratare a ei a fost diferită, în funcție de curentele literare care acoperă veacurile.

La Cristian Gabriel Moraru, „ninsoarea", uneori „de cuvinte", îi trezește în suflet nostalgia vremurilor copilăriei; o furtună de vară aduce cu ea ploaia, „răpăind pe-acoperișuri". Poetul ascultă fascinat „a ploii muzică", iar gândul îl poartă spre timpurile primordiale, când omenirea era curată și fără de păcat. Venirea primăverii aduce cu sine concertul greierilor, iar vara, căldura incendiară...

Sunt prezente, în această a doua secvență a cărții *Fotopoeme și alte trăiri*, toate anotimpurile astronomice, în toată frumusețea și măreția lor. Poetul pune, însă, mai mult accent pe sentimentele ce i le trezesc acestea în suflet. Toamna „Ninge cu păcate și frunze", constituind pentru autor un motiv de evadare (din realitatea hâdă) în artă, unde „răul cu o mie de fețe" nu poate ajunge (*Toamnă*). „Frunzișul cel veșted se-așterne,/ Ca un roi de fluturi ruginii…", peste țarina înghețată (*Note de toamnă*). În *Note de iarnă*, poetul tânjește după vremurile când totul era frumos, firesc, fără pată. Odată cu căderea omului în păcat, lumea plătește cu boală, suferință, moarte.

Frumoase definiții dă Cristian Gabriel Moraru, și în această a doua parte a volumului, poeziei și poetului. Poezia este „Nuntă de cuvinte/ Pe ritmuri celeste…" (*Nuntă de cuvinte*), iar cuvintele înseși „sunt ființe vrăjite/ Care își împlinesc destinul unic" (*Cuvinte vrăjite*). Poetul, la rândul său, este: „Un vorbitor de îngerească nativ/... în fața rugului// Aprins... Un Moise prea entuziast/ Pentru gustul unor pierde-vară/ Ce n-au un orizont spiritual vast/ Sau o lumină interioară..." (*Cuvinte vrăjite*).

Multor întrebări, care îl frământă pe poetul Moraru, acesta le găsește un răspuns potrivit, pe măsura largului său orizont spiritual: „Ce e viața? E un dar/ De la bunul Dumnezeu/ Care-i prețuit cam rar/ Și batjocorit mereu" (*Ce e viața?*), orizont în lumina căruia poetul nostru se autodefinește: „Doamne, pentru Tine, eu sunt doar un fir de iarbă/ Răsărit din coasta pământului..." (*Meditație*).

O mare parte a textelor lirice cuprinse în *Fotopoeme și alte trăiri* sunt impregnate de un iz de smirnă venit dinspre învățătura biblică. Oamenii s-au înmulțit, au umplut pământul, dar cel mai mult s-au înrăit, fiindcă iubirea, care ar fi trebuit să le călăuzească drumul în viață, s-a transformat în altceva și, de aici, relele ce s-au abătut asupra omenirii.

După lectura cărții, ca și cititor, trăiesc sentimentul că ni s-a reamintit însușirea esențială a unui bun creștin, aceea de a avea curaj (curajul fiind, după cum știm, o virtute creștinească esențială). Ne-a mai fost transmis, prin „tăcerea dintre cuvinte", îndemnul de a trăi simplu și înțelept, de a uita, a ierta, a renunța, și, nu în ultimul rând, a iubi.

Domnița Neaga,
Membră a Uniunii Scriitorilor din România

Evenimente și personalități reflectate în medalistică

Este bine cunoscut rolul deosebit de important al numismaticii în analiza vieții economice, politice, sociale și culturale a societății omenești. Și dacă moneda conține, sintetizată în ea, întreaga evoluție a statului care a emis-o, medalia constituie un prețios izvor istoric, transmițând chipurile unor personalități politice sau culturale, dar și informații privind nivelul tehnic și artistic atins în epoca respectivă.

Numele de medalie derivă din latinescul *metallum* prin care se desemna o piesă din metal care avea forma unei monede, cu reprezentări pe ambele fețe și confecționate cu ocazia sărbătoririi unei persoane sau a unui eveniment. Cea mai veche medalie este socotită a fi piesa de 10 drahme care a fost bătută de atenieni pentru a aniversa victoria obținută împotriva perșilor la Maraton.

În Țările Române arta medalistică se dezvoltă destul de târziu, asta și din cauză că boierii și domnitorii noștri, atunci când aveau de înregistrat evenimente mai importante din viața lor sau a țării, în loc să bată medalii, zideau biserici sau mănăstiri. În același timp, otomanii împiedicau baterea de monede sau medalii, aceasta fiind considerată o manifestare a independenței. Cele mai vechi medalii emise în Țările Române prezintă pe Mihai Viteazul și pe Constantin Brâncoveanu, arta medalistică cristalizându-se cu adevărat în primele decenii ale secolului al XIX-lea.

Astfel, având în vedere importanța medalisticii pentru studiul vieții politice, economice, sociale, dar și artistice, ne-am propus ca pe parcursul unui an să supunem atenției cititorilor unele medalii care să reflecte personalități și evenimente importante ale istoriei noastre.

*

Medalia *„Prima Cameră a Principatelor Unite — Deputatul este inviolabil”*

După realizarea Unirii din 1859 obiceiul de a bate medalii dedicate diferitelor evenimente a devenit o practică frecventă. Dubla alegere a colonelului Alexandru Ioan Cuza a produs un entuziasm general, manifestat și prin emiterea unor medalii. Una dintre acestea, considerată medalie oficială, bătută poate prin grija guvernului sau a Adunării Țării, s-a emis cu prilejul primei întruniri a celor două Camere reunite după alegeri, fiind cunoscută sub numele *„Deputatul este inviolabil”*. Pe avers apar stemele Moldovei, cap de bour cu stea, și Munteniei, vulturul cu sceptru și spadă, surmontate de o coroană princiară, așezate pe două ramuri de laur legate cu o panglică. Dedesubt, legendă semicirculară XXIV. IANUARIU. DCCCLIX. Pe revers, legenda pe cinci rânduri, DEPUTATUL/ ESTE/ INVIOLABILU/ ARTICOLU XX./ ALU/ CONVENTII.

Medalia este din argint, are un diametru de 51 mm și impresionează prin simplitatea și acuratețea reprezentărilor, dar și prin calitatea execuției, ceea ce presupune că ar fi opera unui gravor consacrat, probabil străin.

Numeroasele medalii bătute în timpul domnitorului Cuza ilustrează numărul acțiunilor pe care acesta le-a inițiat și dus la bun sfârșit, acțiuni care au pus bazele României moderne. Toate acestea, alături de cinstea și corectitudinea sa, devotamentul față de idealurile naționale, demnitatea în momentul abdicării și suferința exilului pe care nu l-a întrerupt în ciuda imensului dor de țară, pentru a nu provoca tulburări la începutul noii domnii, au făcut ca Alexandru Ioan Cuza să fie una dintre cele mai îndrăgite personalități ale poporului român, iar chipul său să apară pe nenumărate medalii aniversare sau comemorative.

Muzeograf **Veronica Cojocaru**
Foto: sursa internet

Râul Urlui

În vecinătatea orașului nostru multisecular Roșiori, așezat în imensa Câmpie Română, curg trei râuri: Vedea (de la care își trage și o parte din nume), Bratcovul și Urluiul (zis și Leru). Și dacă despre râul Vedea s-a mai scris în paginile ziarului local „Drum”, în acest număr al ziarului doresc să ofer publicului cititor câteva informații despre râul Urlui, râu ce are o oarecare importanță economică și în sfera agrementului.

Urluiul își are izvoarele la sud de comuna Mihăești (județul Olt), la o altitudine de 118 m, devenind afluent al râului Călmățui (pe partea stângă) în care se varsă în aval de localitatea Moșteni de lângă Furculești după ce străbate un traseu lung de 43 km cu o suprafață de bazin de 299 kmp. Nu prea adânc și nici cu o lățime prea mare, are apă în tot timpul anului, iar din loc în loc și-a creat bălți, care, amenajate de localnici, au devenit puncte importante pentru pescuit, ele fiind populate natural cu pești, iar în ultimul timp și artificial de privați, asigurând astfel hrană și locuri de agrement pentru oamenii locului și nu numai.

Cursul său trece pe lângă/ prin Roșiori, Vatra, Troianul, Dulceni, Urluiu (Pârlita), Broșteanca, Bogdana, Ulmeni, Spătărei, Furculești, Moșteni după care se unește cu Călmățuiul împreună cu care se varsă în lacul Suhaia de lângă Viișoara și, de acolo, printr-un apendice, în Dunăre. Debitul său mediu anual este de 0,44 ml/ s, dar, în anii secetoși, el scade, iar în cei bogați în precipitații, firesc, el crește. Astfel, în 17 octombrie 1972, el a fost de 45,6 ml/ s (măsurat la stația hidrometrică de la Furculești), producând mari inundații. Deși cu debit mic de apă, totuși prin anii 70-90, a favorizat irigarea câtorva sute de ha de teren agricol prin sistemul de pompe instalate pe malurile lui.

Apa Urluiului provine din izvoare proprii, din mici afluenți, dar și din apele provenite din precipitații și care sunt dirijate spre el prin numeroasele văi care-i brăzdează câmpia. Gradul de curățenie este cuprins între 65-85 %. Nu are poluanți industriali sau menajeri, dar coeficientul de poluare din cauza unor poluanți din agricultură (îngrășăminte, pesticide etc.) depășește uneori limitele admisibile.

Nămolul său este considerat un nămol de turbă, specific mlaștinilor. El se formează în urma putrezirii anaerobe a plantelor acvatice și a formelor inferioare de viață, putând fi utilizat în cazul bolilor de piele și în inflamațiile reumatice. Are proprietăți curative, idee susținută și de Institutul de Balneologie și Fizioterapie-București (IBFB) care, în perioada 1967-1972, a trimis de mai multe ori o echipă a laboratorului său pentru a lua probe și a analiza apa și nămolul pârâului Urlui. Descoperind în nămol hidrogen sulfurat atât liber cât și legat s-a tras concluzia că acesta poate fi folosit în scopuri terapeutice știind că sulful este prezent în unele săpunuri și în unguente pentru tratarea unor boli ale pielii. Analizând apa izvorului de lângă digul deversor al lacului de acumulare „Ferma Troianul”, s-a constatat că pH-ul de 8,44 indică faptul că apa are un caracter slab bazic, conține bicarbonat de sodiu și potasiu ceea ce îi conferă apei proprietatea de a fi folosită în curele interne pentru tratarea hiperacidității. S-a emis și ipoteza că în adâncime (cca 1 km) s-ar putea să existe izvoare termale sau sărate. Lipsa fondurilor bănești a lăsat materializarea ideii pentru mai târziu. Oare pentru când?!

În apropiere de Roșiori apele lui trec pe lângă fosta cetate Urlui, un castru geto-dac și apoi roman de pe fostul drum strategic Transalutan construit de împăratul Traian (97-117 d.H.), drum care era pavat cu cărămizi ce purtau pe ele inscripția „Legiunea a VIII-a Gemina”.

Numele Leru îi provine din vechime. E același cuvânt pe care îl întâlnim și în refrenele colindelor noastre de Crăciun: „Leru-i Doamne, Leru-i, Ler”! și a cărui origine este foarte controversată printre lingviști.

Prof. **Ion Scarlat**

România și datoria sa externă (I)

Problema datoriei externe reprezintă una din problemele foarte spinoase cu care se confruntă țara noastră și cu care ne confruntăm și noi românii, cu „bătaie” în timp, mai ales din perspectiva complicată a generațiilor viitoare care o „vor moșteni”. Observăm mereu cum, de la an la an, de la guvernare la guvernare, aceasta crește vertiginos, fără ca, practic, de pe urma banilor pe care cei care conduc îi împrumută și îi aduc în țară, să constatăm o îmbunătățire sensibil resimțită a nivelului de trai al populației sau un reviriment real al economiei naționale.

Dacă vom considera începutul României ca stat anul 1862 când lua naștere România, în timpul lui Cuza, să precizăm că datoria externă la câțiva ani după, în 1868, era de 16 milioane de dolari la cursul existent de la acea vreme. Evident, comparativ cu cifra datoriei pe care o avem acum noi, românii, pare un fleac. Era însă abia începutul traiectoriei de-a dreptul amețitoare pe care o va cunoaște până în prezent. Până la începutul secolului XX, mai precis în 1902, datoria externă a tânărului stat modern român crescuse de circa 16 ori, iar în preajma Primului Război Mondial, ajunsese la circa 372 milioane de dolari. Desigur că este vorba de valoarea dolarului de la acea vreme, dar instrumentele de comparație între acea epocă și prezentul în care trăim nu modifică impresiile și concluziile formate pe baza statisticilor. Deci deja era o diferență destul de consistentă și ea se explică prin faptul că, deși avea resurse mari — să spunem aici că pe pământ românesc s-a extras și prelucrat la nivel mondial prima dată petrolul în 1857 și apoi s-a și exportat — guvernările antebelice au țintit dezvoltarea țării, ieșirea ei din situația înapoiată, cvasimedievală, și ea a fost făcută în cea mare măsură pe baza împrumuturilor la băncile străine.

Din 1864, anul primului împrumut care poate fi trecut în dreptul statului român și până la 1916, România s-a împrumutat la bănci de referință cu precădere din Franța, Marea Britanie și Germania. Concret, primul credit extern a fost făcut la banca Stern Brothers din Londra, în august 1864, în timpul domniei lui Alexandru I. Cuza și a însemnat un cuantum de 916 000 de lire sterline, cu dobândă de 7%, garantat cu veniturile vămilor. Acesta a reprezentat momentul debutului țării noastre pe piața financiară a Europei. Printre creditorii României s-au aflat ulterior bănci importante și renumite la acea vreme, printre care banca Oppenheim din Paris și banca Rotschild din Berlin, proprietatea celebrei familiei cu același nume.

Datoria externă a crescut și mai mult în anii Primului Război Mondial, atât în perioada de neutralitate, dar și ulterior, în anii conflictului, mai ales pe seama contractării de armament din țările Antantei, Franța, Marea Britanie, Italia, SUA, care era atât de deficitar și necesar armatei române în contextul intrării și participării noastre la război. Moneda noastră era însă puternică, în 1913 fiind chiar egală cu francii francez, elvețian, belgian, lira italiană și aproape egală cu marca germană, ceea ce demonstrează o politică financiară eficientă în timpul perioadei lui Carol I.

De asemenea, resursele bancare românești în lei-aur cu care erau garantate aceste împrumuturi au crescut, politica Băncii Naționale care a luat ființă în 1880 fiind una de succes. Din păcate, cunoaștem ce s-a întâmplat cu tezaurul României confiscat de bolșevici care va afecta grav soliditatea financiară a țării și așa distrusă de război.

După sfârșitul războiului, în perioada interbelică, în noul context al României Mari întregite, datoria a crescut din ce în ce mai mult, de înțeles fiind, având în vedere consecințele nefaste ale războiului și eforturile financiare uriașe de refacere a țării. Între 1921 și 1940, s-a ajuns însă de la 254 la 627 milioane de dolari, deci, în cele două decenii, s-a mărit de circa 2,5 ori. A fost demarat în anii 20 procesul de industrializare care a transformat relativ rapid România dintr-un stat eminamente agrar într-unul agrar-industrial, iar situația s-a îmbunătățit. În condițiile guvernării majoritare a Partidului Național Liberal, până în 1928, creditarea externă a fost rezonabilă, având în vedere și politica pe care a promovat-o, cea „prin noi înșine”, care a pus accentul pe capitalul autohton și exploatarea resurselor interne. Pe la începutul anilor 30, cuantumul datoriei a scăzut substanțial deoarece datoria de război a fost lichidată în 1931 și, deci, exista, luând în considerare acest aspect pozitiv, perspectiva păstrării sale la un nivel moderat.

Venirea la putere a Partidului Național Țărănesc în 1928 care avea o altă doctrină, cea a „porților deschise”, a coincis cu înrăutățirea situației economice a țării dar și pe plan mondial și cu o creditare masivă din exterior. Motivația a fost ce-i drept obiectivă, este vorba de așa-numitul „împrumut de stabilizare și dezvoltare”, contractat în februarie 1929, de fapt inițiat și pregătit anterior de guvernarea liberală, făcut cu intenția de a se realiza stabilizarea monetară, cursul leului fiind devalorizat de circa 32 de ori, datorită inflației la care se ajunsese, pentru a se atinge acea frumoasă valoare de referință din 1913, de dinainte de război. Instituțiile financiare străine au condiționat acest împrumut acordat în câteva tranșe, în valoare de aproximativ 100 milioane de dolari, cu dobândă de circa 7%, de rezolvarea litigiilor financiare cu diferite state precum Marea Britanie, Germania, Franța sau Belgia, urmând să fie garantat de cedarea de către stat unor societăți și concerne străine a monopolului de exploatare a unor regii și societăți autonome, fabrici și întreprinderi.

Ansamblul de măsuri pentru stabilizarea monedei naționale nu și-a atins decât parțial scopul. Nesansa a făcut ca acest împrumut să fie la scurt timp urmat de declanșarea Marii Crize economice și financiare din noiembrie 1929 care a durat până în 1933 și care a anulat în bună măsură efectele acestot măsuri și a dus din nou la creșterea datoriei prin împovărarea statului cu noi plăți suplimentare externe. Datoriile cel mai mari au fost înregistrate mai ales la aceleași state occidentale. Ca să rezolve o parte din datoria externă, Banca Națională a României a emis și titluri de stat, care ulterior au trebuit să fie răscumpărate cu sume mari de statul român către țări ca Elveția, Norvegia sau Danemarca. În 1940, la începutul celui de-al Doilea Război Mondial, statul român era obligat să achite din nou datorii uriașe și, în același timp, a răscumpărat, de asemenea, la prețuri destul de mari, chiar duble în unele cazuri, obiectivele economice care fuseseră cedate după 1929, în timpul crizei, acelor companii străine, ceea ce a generat desigur alte datorii.

Prof. Victor Gabriel Osăceanu

EUROPA DE ACASĂ

EUROPE DIRECT Teleorman - legătura TA cu Europa!

EUROPE DIRECT Teleorman

(Urmare din pag. 1)

• Lecția de informare europeană la Colegiul Național „Alexandru Ioan Cuza" Alexandria

În data de 16 decembrie, a avut loc ultima

Lecție de informare europeană organizată de Centrul EUROPE DIRECT Teleorman în anul 2021, gazdele evenimentului fiind elevi și cadre didactice de la Colegiul Național „Alexandru Ioan Cuza" din Alexandria.

Timp de o oră, echipa EUROPE DIRECT Teleorman a susținut un dialog constructiv despre ***Conferința privind Viitorul Europei***, despre prioritățile Uniunii Europene pentru anul 2021: ***Pactul verde european*** și ***O Europă pregătită pentru era digitală***, despre necesitatea implicării tuturor în procesul de luare a deciziilor, dar și despre oferta educațională a EUROPE DIRECT Teleorman, cu elevi și profesori de la prestigiosul colegiu teleormănean.

Evenimentul s-a bucurat de colaborarea directorului adjunct al unității de învățământ, **prof. Simona Stoenescu**, dar și a inimoaselor profesoare **Floricica Marin** și **Manuela Spătaru**, care ne-au înțeles mesajul și s-au implicat activ în derularea activității. De asemenea, am avut plăcerea de a dialoga cu tineri care își cunosc drepturile și sunt interesați de viitorul lor, de viitorul Europei.

Este important să știm că acest viitor este în mâinile noastre. Depinde doar de noi să ne facem auzite vocile și să cream un viitor mai bun pentru toți europenii!

• Proiectul „EU Christmas Lights, by Europe Direct Network"

În luna decembrie 2021, EUROPE DIRECT Teleorman a participat la Proiectul ***„EU Christmas Lights, by Europe Direct Network"***, derulat de Centrul EUROPE DIRECT Madeira (Portugalia), alături de alte 70 de centre EUROPE DIRECT din 23 de state membre UE. Printre fotografiile albumului, se află și două fotografii din Roșiori de Vede, semnate de fotografii Marian Jitianu și Gabriel Argeșeanu, cărora le mulțumim pentru colaborare!

Felicităm Echipa EUROPE DIRECT Madeira pentru minunata idee de a pune luminițele de Crăciun ale Europei la dispoziția tuturor cetățenilor europeni prin acest proiect! Ne bucurăm că, din anul 2021, EUROPE DIRECT Teleorman face parte din marea familie EUROPE DIRECT din Europa și, astfel, împreună, putem aduce bucurie și speranță pentru toți europenii și nu numai.

Albumul foto poate fi vizualizat pe pagina de facebook a Centrului EUROPE DIRECT Teleorman, dar și accesând link-urile: *ALLIWANTFORXMASISEU, europedirectnetwork*.

• „Hai să facem din Roşiori de Vede un oraş fără câini pe străzi! Adoptă şi tu unul sau ajută la îngrijirea lui!"

„Uniunea şi statele membre ţin seama de toate cerinţele bunăstării animalelor ca fiinţe sensibile" se arată în Art. 13, Titlul II din ***Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene*** (TFUE). De peste 40 de ani, Uniunea Europeană pledează pentru calitatea vieții animalelor și este recunoscută ca lider mondial, având unele dintre cele mai înalte standarde din lume. Normele UE au influențat în bine și legislația din alte țări, inclusiv a României. ***Normele UE privind binele animalelor*** cuprind cele ***„cinci libertăți"***: de a nu suferi de foame și sete; de a fi ferite de disconfort; de a nu suferi dureri, leziuni și boli; de a manifesta un comportament firesc și de a nu suferi de frică sau stres.

Pentru că misiunea Centrului EUROPE DIRECT Teleorman este de a aduce Europa mai aproape de cetățeni și de a-i implica în dezbateri privind viitorul Uniunii Europene, dar și în toate acțiunile, proiectele și campaniile noastre, aducem în atenția comunității locale situația animalelor abandonate sau aflate în centre specializate, cum este și Adăpostul de animale din Roșiori de Vede, prin Campania *„Adoptă și tu un câine sau ajută la îngrijirea lui!"*.

Totul a început așa: *„Bună dimineața, Aura! Sunt în drum către CNI (n.r. Compania Națională de Investiții) și am avut o audiență prin telefon cu o doamnă care are șapte câini. Este bătrână, singură și bolnavă și nu mai poate avea grijă de ei. Am vorbit cu cei de la „URBIS" să-i ducă la Adăpostul de animale. Nu este singurul caz de acest gen, iar problema câinilor de pe străzi mă frământă din ce în ce mai mult."*

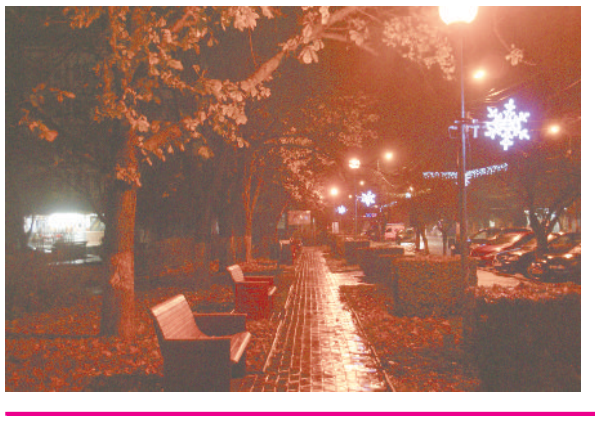

Telefonul **domnului primar Valerică Gheorghe Cîrciumaru** mi-a readus în atenție acest subiect pe care, alături de Echipa EUROPE DIRECT Teleorman și de voluntarii noștri inimoși, îl aveam în plan încă din luna noiembrie (n.r. atunci când, împreună cu roșiorenii preocupați de mediu, am plantat copaci chiar lângă adăpost „pentru a le face umbră cățeilor"). Planul nostru era ca, în perioada Sărbătorilor de iarnă, să demarăm o campanie de adopție a câinilor fără stăpân din adăpostul din Vadul Vezii. Astfel, am lăsat tot ce aveam pe agendă pe mai târziu și am activat „celula de criză": împreună cu managerul ED Teleorman, **Marinela Ruşanu**, și cu artistul **Tedi Stîngă** am mers pe str. Corlătescu nr. 93 să vedem care este povestea celor șapte căței care urmau să ajungă la adăpost. *„Mulți ani, soțul meu a strâns câini de pe stradă. Și a tot strâns până am ajuns la 7. Dar el s-a prăpădit de șase luni și singură nu mă mai descurc cu ei. Sunt bolnavă și trebuie să merg la spital. Mă doare sufletul de ei, dar pe stradă nu-i pot arunca"* ne-a spus dna Floarea, de 75 de ani. Am asistat la o scenă greu de descris, în care plângeam deopotrivă oameni și animale...

Știam unde vor ajunge, deoarece vizitasem, în noiembrie, adăpostul TEMPORAR de animale. Pentru că da, adăpostul este unul temporar, câinii sunt aduși și, în funcție de solicitările de adopție, pleacă din adăpost. *„Cel mai mult a stat un câine mai bătrân, care după un an a plecat de aici. Dar, în cele din urmă, TOȚI sunt adoptați! Contrar zvonurilor, NOI NU PRACTICĂM EUTANASIEREA!"*, ne-a transmis directorul societății Urbis Servconstruct SRL, **Florin Micheanu**. De la domnia sa am aflat că numărul autorizat de câini pentru adăpost este de 280 de locuri, că în anul 2021 au fost capturați peste 420 câini, iar 237 dintre aceștia au fost adoptați. Cât privește costurile pentru îngrijirea unui câine într-o lună, suma se ridică la peste 420 lei, în condițiile în care acesta este sănătos. Orice tratament presupune costuri suplimentare.

O parte din aceste cheltuieli sunt suportate de **Primăria Municipiului Roșiori de Vede**, care în 2021 a virat suma de **184.051,52 lei** către adăpost. Restul sumelor necesare sunt în grija **URBIS Servconstruct SRL** care, printr-un protocol de parteneriat încheiat anul acesta, cu o asociație din Germania, dar și din alte donații, face toate eforturile necesare îngrijirii câinilor aflați în adăpost.

„Problema câinilor fără stăpân este una dintre cele mai dificile pentru Administrația locală și una controversată pentru roșioreni. Ca cetățean, fac parte din categoria celor care iubesc animalele. Ca primar, simt responsabilitatea ce îmi revine. Deși facem eforturi considerabile, pe străzi sunt încă foarte mulți câini care își caută un stăpân. Dificultatea principală este că orașul este alimentat permanent cu câini din comunele vecine. Pe 22 decembrie, prin organizarea evenimentului „Ziua Porților deschise la Adăpostul de animale din Roșiorii de Vede", demarăm o amplă campanie de sensibilizare și implicare a roșiorenilor pe acest subiect, pentru că DA, avem nevoie și de implicare cetățenească!" ne-a transmis edilul municipiului.

Într-adevăr, SOLUȚIA acestei probleme ESTE la fiecare dintre NOI: cu cât **adoptăm** mai mulți căței din adăpost, cu atât pot fi strânși mai mulți de pe stradă, capturarea fiind însă condiționată de numărul de locuri autorizate din adăpost. Iar dacă nu aveți condițiile necesare creșterii și îngrijirii unui câine, ajutorul dumneavoastră poate veni sub forma donațiilor în bani (în conturile: **RO11BRMA0999100095888570** în lei, iar în euro: **RO11BRMA0999100095888667**) sau în hrană certificată. O altă soluție pe care Autoritățile locale o pune la dispoziția teleormănenilor este **STERILIZAREA GRATUITĂ** a câinilor, campanii care au loc periodic la Roșiori de Vede. Așadar, sterilizați-vă animăluțele pentru ca acestea să NU se mai înmulțească necontrolat și să NU mai ajungă în stradă!

Campania *„Hai să facem din Roşiori de Vede un oraş fără câini pe străzi! Adoptă şi tu unul sau ajută la îngrijirea lui!"* a demarat în data de 22 decembrie 2021, cu ***Ziua Porților deschise la Adăpostul de animale din Roșiori de Vede***, atunci când iubitorii de animale au putut să cunoască cățeii din Adăpost, să se împrietenească cu ei și, poate, să-i adopte, dar va continua și în anul 2022.

Centrul EUROPE DIRECT Teleorman va fi la fel de activ și în 2022 în demersul său de sensibilizare și implicare a teleormănenilor cu privire la problema câinilor fără stăpân, prin publicarea a numeroase articole, prin prezentarea săptămânală a unui animăluț din adăpost, prin informare asupra campaniilor de sterilizare, prin derularea unor evenimente etc.

La finalul anului 2021, în adăpostul roșiorean de animale, se aflau peste 230 de pufoșenii, în mare parte vaccinate, deparazitate, sterilizate și microcipate. Aceste suflete încă așteaptă să fie luate acasă... Așadar, **ADOPTĂ și TU un câine** sau ajută la îngrijirea lui și hai să facem împreună din Roșiorii de Vede un oraș fără câini pe străzi!

